

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Příbrami rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. září 2025 samosoudkyní
JUDr. Soňou Protivovou

takto:

Obžalovaní

[redacted]
[redacted]
[redacted] narozený [redacted] v [redacted], [redacted] trvale bytem [redacted]
[redacted]

[redacted]
IČ: [redacted] se sídlem [redacted]

jsou vinni, že

[redacted] jako [redacted] společnosti [redacted] s místem
výkonu práce [redacted] - tedy jako jiná
osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby [redacted] která je
oprávněna jménem této právnické osoby jednat,

právnícká osoba [redacted] jednáním obžalovaného [redacted] jakožto jiné osoby ve vedoucím postavení v rámci právnícké osoby [redacted], která je oprávněna jménem této právnícké osoby jednat v rámci její činnosti a v jejím zájmu

v období od 20.3.2019 do 1.8.2019 samostatně trestně stíhaný [redacted], narozený [redacted] jako [redacted], IČ: [redacted] v úmyslu odstranit odpad převozem do zahraničí a [redacted] a právnícká osoba [redacted] v zjištěném úmyslu a úmyslu umožnit zastřít původ a složení odpadu přepsáním průvodních dokladů po předchozí vzájemné dohodě a rozdělení rolí nejméně ve třech případech v rozporu s § 54 odstavec 2 zákona číslo 185/2001 Sbírky o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v rozporu s článkem 3 odstavec 1 písmeno a.) a článkem 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 1013/2006 o přepravě odpadů naplánovali, zorganizovali a následně prostřednictvím českých dopravců nejméně ve třech případech uskutečnili převoz celkem 69,58 tun opotřebovaných gum a plastu – odpadu z automobilového průmyslu z Rakouska do České republiky, který [redacted] nejprve v průvodních dokumentech deklaroval jako odpad kategorie 19 12 04 určený k dalšímu využití a záměrně chybně uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu, ač to nebyla pravda, následně byl odpad českými dopravci dopraven společností [redacted] do provozovny [redacted], kde je osobou ve vedoucím postavení vykonávající kontrolní a řídicí činnost [redacted], který v úmyslu zastřít původ a provést legalizaci odpadu evidenčně změnil dovezený odpad na odpad nové kategorie číslo 19 12 12 obecné povahy bez materiálového využití již určený ke skládkování, aniž by byl odpad upraven v zařízení ke sběru a výkupu odpadů v provozovně [redacted] na odpad určený k dalšímu využití, dovezený odpad zůstal ve skutečnosti ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, navíc k takto dovezenému odpadu nejméně ve třech případech společnost [redacted] naložila celkem 9,7 tun jiného odpadu - konkrétně umělého trávníku a jiného odpadu a současně se společností [redacted] v dokladech uvedla jako původce odpadu a následně byl odpad bez jakékoli úpravy a přeložení dovezen na skládku [redacted] - [redacted] společnosti [redacted], kde je [redacted] tak, že odpad byl převzat zaměstnanci skládky a složen, v důsledku čehož došlo k odstranění odpadu ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, aniž by došlo k jeho jakékoli úpravě a využití, přičemž odpad přeshraničně přepravený k odstranění podléhá postupu písemného oznámení a písemného souhlasu a není možné ho přepravovat ve zjednodušeném režimu v rámci zeleného seznamu a příslušný orgán, kterým je Ministerstvo životního prostředí, tuto přepravu nepovolil a ani s ohledem na zákaz v zákoně povolit nemohl, shora uvedené osoby tak účelově výše popsáním způsobem legalizovaly zahraniční odpad na odpad s původem v České republice a takto jednaly nejméně v následujících případech:

a.) [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 20.3.2019 na místě [redacted] Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,62 tun plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], jejíž je jednatelem, ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno se společností [redacted] na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za [redacted] [redacted], přičemž celou spolupráci se společností [redacted]

domluvil za společnost [redacted] a [redacted], který věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž se uskutečnila mezizastávka k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted], kam náklad odpadu dorazil dne 20.3.2019 v 16:45 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 21.3.2019 v době od 7:15 hodin do 7:45 hodin na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,34 tun gumy, na průvodním dokladu [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 26,96 tun byl neoprávněně dne 21.3.2019 v 8:45 hodin odstraněn na skládce [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted].

b.) [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 8.4.2019 na místě [redacted] Rakousko naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,18 tun plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno se společností [redacted], na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za [redacted] [redacted], přičemž celou spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted], který věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž došlo k mezizastávce k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted], kam náklad odpadu dorazil dne 9.4.2019 v 7:30 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 9.4.2019 mezi 7:30 hodin a 8:30 hodin na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,22 tun gumy, na průvodním dokladu [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 26,4 tun odjel z [redacted] dne 9.4.2019 v 8:30 hodin a dne 9.4.2019 v 9:15 hodin byl neoprávněně odstraněn na skládce [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted].

c.) [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 31.7.2019 na místě [redacted] Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 22,78 tun odpadu z automobilového průmyslu, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted].

ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [REDAKCE], přičemž řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [REDAKCE] provozovatele [REDAKCE], což bylo předem domluveno se společností [REDAKCE] na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [REDAKCE] a [REDAKCE], podepsané za [REDAKCE], přičemž celou spolupráci se společností [REDAKCE] domluvil za společnost [REDAKCE] a [REDAKCE], který věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž došlo k mezizastávce k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [REDAKCE], IČZ [REDAKCE], kam náklad odpadu dorazil dne 1.8.2019 s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 1.8.2019 na pokyn [REDAKCE] naloženo ještě 3,14 tun gumy, na průvodním dokladu [REDAKCE] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [REDAKCE] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 25,92 tun byl dne 1.8.2019 v 8:01 hodin neoprávněně odstraněn na skládce [REDAKCE] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [REDAKCE]

tedy

porušili právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepravili odpad přes hranice státu bez oznámení a souhlasu příslušného orgánu veřejné moci

čímž spáchali

nedbalostní přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 298 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 67 a § 68 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 160-ti denních sazeb po 950,-Kč, celkem 152.000,- (jedno sto padesát dva tisíc) Kč .

obžalovaná [REDAKCE]

podle § 18 zákona číslo 418/2011 Sbírky k peněžitému trestu ve výměře 160 denních sazeb po 20 000 Kč, celkem 3 200 000 (tři miliony dvě stě tisíc) Kč.

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení byl zjištěn následující skutkový stav: obžalovaný [REDAKCE] jako [REDAKCE] a [REDAKCE] s místem výkonu práce [REDAKCE] - tedy jako jiná

osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby [redacted], která je oprávněna jménem této právnické osoby jednat, právnická osoba [redacted] a to konkrétně jednáním obžalovaného [redacted] jakožto jiné osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby [redacted], která je oprávněna jménem této právnické osoby jednat v rámci její činnosti a v jejím zájmu, v období od 20.3.2019 do 1.8.2019 samostatně trestně stíhaný [redacted], narozený [redacted], jako [redacted] [redacted], IČ: [redacted], v úmyslu odstranit automobilový odpad převozem do zahraničí a [redacted] a právnická osoba [redacted] v zjištěném úmyslu a úmyslu umožnit zastřít původ a složení odpadu přepsáním průvodních dokladů po předchozí vzájemné dohodě a rozdělení rolí nejméně ve třech případech v rozporu s § 54 odstavec 2 zákona číslo 185/2001 Sbírky o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v rozporu s článkem 3 odstavec 1 písmeno a.) a článkem 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady číslo 1013/2006 o přepravě odpadů naplánovali, zorganizovali a následně prostřednictvím českých dopravců nejméně ve třech případech uskutečnili převoz celkem 69,58 tun opotřebovaných gum a plastu – odpadu z automobilového průmyslu z Rakouska do České republiky, který [redacted] nejprve v průvodních dokumentech deklaroval jako odpad kategorie 19 12 04 určený k dalšímu využití a záměrně chybně uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu, ač to nebyla pravda, následně byl odpad českými dopravci dopraven již pravomocně odsouzenou společností [redacted] do provozovny [redacted], kde je osobou ve vedoucím postavení vykonávající kontrolní a řídicí činnost již pravomocně odsouzený [redacted], který v úmyslu zastřít původ a provést legalizaci tohoto automobilového odpadu, evidenčně změnil dovezený odpad na odpad nové kategorie číslo 19 12 12 obecné povahy bez materiálového využití již určený ke skládkování, aniž by byl odpad upraven v zařízení ke sběru a výkupu odpadů v provozovně [redacted] na odpad určený k dalšímu využití, dovezený odpad zůstal ve skutečnosti ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, k takto dovezenému odpadu nejméně ve třech případech společnost [redacted] naložila celkem 9,7 tun jiného odpadu – konkrétně umělého trávníku a jiného odpadu a současně se společností [redacted] v dokladech uvedla jako původce odpadu a následně byl odpad bez jakékoli úpravy a přeložení dovezen na [redacted] – [redacted] společnosti [redacted], kde je [redacted] [redacted], který fakticky řídí provoz skládky a který umožnil likvidaci odpadu ze zahraničí tak, že odpad byl převzat zaměstnanci skládky a složen, v důsledku čehož došlo k odstranění tohoto automobilového odpadu ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, aniž by došlo k jeho jakékoli úpravě a využití, přičemž odpad přeshraničně přepravený k odstranění podléhá postupu písemného oznámení a písemného souhlasu a není možné takový odpad přepravovat ve zjednodušeném režimu v rámci zeleného seznamu a příslušný orgán, kterým je Ministerstvo životního prostředí, přepravu tohoto zahraničního odpadu nepovolil a ani s ohledem na zákaz v zákoně povolit nemohl, shora uvedené osoby tak účelově výše popsaným způsobem legalizovaly tento zahraniční odpad z automobilového průmyslu na odpad s původem v České republice a takto jednaly nejméně v následujících případech: [redacted] jakožto osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 20.3.2019 na místě [redacted] Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,62 tun plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž příslušný řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno s obžalovanou společností [redacted] na základě smlouvy

o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za [redacted] a [redacted], přičemž spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted], který věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž se uskutečnila mezizastávka k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted], kam náklad odpadu dorazil dne 20.3.2019 v 16:45 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 21.3.2019 v době od 7:15 hodin do 7:45 hodin na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,34 tun gumy, na průvodním dokladu již odsouzený [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý tento náklad odpadu o váze 26,96 tun byl neoprávněně dne 21.3.2019 v 8:45 hodin odstraněn na skládce [redacted] zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 8.4.2019 na místě [redacted] Rakousko naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,18 tun plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], jejímž je [redacted], ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted] přičemž příslušný řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno se společností [redacted], na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6. srpna 2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za [redacted] a [redacted], avšak celou spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted], který nepochybně věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž došlo k mezizastávce k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted], kam náklad odpadu dorazil dne 9.4.2019 v 7:30 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití tohoto odpadu, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 9.4.2019 mezi 7:30 hodin a 8:30 hodin na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,22 tun gumy, na průvodním dokladu [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 26,4 tun odjel z [redacted] dne 9.4.2019 v 8:30 hodin a dne 9.4.2019 v 9:15 hodin byl neoprávněně odstraněn na skládce [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted], [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 31.7.2019 na místě [redacted] Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 22,78 tun odpadu z automobilového průmyslu, které [redacted]

██████ deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost ██████████, ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost ██████████, přičemž příslušný řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku ██████████ provozovatele ██████████, což bylo předem domluveno se společností ██████████ na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi ██████████ a ██████████. ██████████ podepsané za ██████████, přičemž celou spolupráci se společností ██████████ domluvil za společnost ██████████ a ██████████, který věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž došlo k mezizastávce k výměně dokladů v zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti ██████████, IČZ ██████████, kam náklad odpadu dorazil dne 1.8.2019 s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití tohoto odpadu, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 1.8.2019 na pokyn ██████████ naloženo ještě 3,14 tun gumy, na průvodním dokladu již pravomocně odsouzený ██████████ změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost ██████████ jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 25,92 tun byl dne 1.srpna 2019 v 8:01 hodin neoprávněně odstraněn na skládce ██████████ v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost ██████████.

2. Pohnutkou činu obžalovaných byl zisk obžalované společnosti.

3. ██████████ a společnost ██████████ byli pravomocně s právní mocí od 18.dubna 2024 odsouzeni rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 28.listopadu 2023 číslo jednací 3 T 128/2023 – 1737 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11.To 70/2024 – 1823 ze dne 18.dubna 2024 pro přečin neoprávněného nakládání s odpady podle § 268 odstavec 1,3 písmeno a.) trestního zákoníku konkrétně spáchaný tak, že ██████████ jako zaměstnanec obžalované společnosti ██████████ a současně její zástupce zplnomocněný ke všem úkonům za společnost v rámci její obchodní agendy a jako osoba odpovědná za zařízení ke sběru a výkupu odpadů ██████████, IČZ ██████████, parcelní číslo ██████████ - tedy jako osoba ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby ██████████, která u této právnické osoby vykonává řídicí nebo kontrolní činnost, právnická osoba ██████████ jednáním obžalovaného ██████████ jakožto osoby ve vedoucím postavení v rámci právnické osoby ██████████, která u právnické osoby ██████████ vykonává řídicí nebo kontrolní činnost v rámci činnosti právnické osoby ██████████ a v zájmu ██████████ takto jednali: v období od 20.3.2019 do 1.8.2019 samostatně trestně stíhaný ██████████ narozený ██████████ jako ██████████, IČ: ██████████ v úmyslu odstranit odpad převozem do zahraničí v zjištěném úmyslu a současně v úmyslu umožnit likvidaci odpadu dovezeného ze zahraničí a ██████████ a právnická osoba ██████████ v zjištěném úmyslu a úmyslu umožnit zastítní původ a složení odpadu přepsáním průvodních dokladů po předchozí vzájemné dohodě a rozdělení rolí nejméně ve třech případech v rozporu s § 54 odstavec 2 zákona číslo 185/2001 Sbírky o odpadech a o změně některých dalších zákonů, v rozporu s článkem 3 odstavec 1 písmeno a.) a článkem 4 Nařízení Evropského parlamentu a Rady – číslo 1013/2006 o přepravě odpadů naplánovali, zorganizovali a následně prostřednictvím českých dopravců nejméně ve třech případech uskutečnili převoz celkem 69,58 tun opotřebovaných gum a plastu – odpadu z automobilového průmyslu z Rakouska do

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

České republiky, který [redacted] nejprve v průvodních dokumentech deklaroval jako odpad kategorie 19 12 04 – tedy jako určený k dalšímu využití a záměrně chybně uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu, ač to nebyla pravda, následně byl odpad českými dopravci dopraven společností [redacted] do provozovny [redacted], kde je osobou ve vedoucím postavení vykonávající kontrolní a řídicí činnost [redacted], který v úmyslu zastříti původ a provést legalizaci tohoto odpadu evidenčně změnil tento dovezený odpad na odpad nové kategorie a to odpad číslo 19 12 12 obecné povahy bez materiálového využití již určený ke skládkování, aniž by byl odpad upraven v zařízení ke sběru a výkupu odpadů v provozovně [redacted] na odpad určený k dalšímu využití, tento dovezený odpad zůstal ve skutečnosti ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, navíc k takto dovezenému odpadu nejméně ve třech případech společnost [redacted] naložila celkem 9,7 tun jiného odpadu - konkrétně umělého trávníku a jiného odpadu a současně se společnost [redacted] v dokladech uvedla jako původce odpadu a následně byl odpad bez jakékoli úpravy a přeložení dovezen na skládku [redacted] - [redacted] společnosti [redacted], kde je [redacted], který fakticky řídí provoz skládky a který umožnil likvidaci odpadu ze zahraničí tak, že tento odpad byl převzat zaměstnanci skládky a složen, v důsledku čehož došlo k odstranění odpadu ve stavu, v jakém byl dovezen ze zahraničí, aniž by došlo k jakékoliv úpravě a využití tohoto odpadu, přičemž odpad přeshraničně přepravený k odstranění podléhá postupu písemného oznámení a písemného souhlasu a není možné takový odpad přepravovat ve zjednodušeném režimu v rámci zeleného seznamu a příslušný orgán, kterým je Ministerstvo životního prostředí, tuto přepravu odpadu nepovolil a ani povolit nemohl a to s ohledem na zákaz v zákoně, shora uvedené osoby tak účelově výše popsaným způsobem legalizovaly zahraniční odpad na odpad s původem v České republice a takto jednaly nejméně v následujících třech případech: [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 20.3.2019 na místě [redacted] Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,62 tun plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž řidič byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že tento náklad odpadu poveze na skládku [redacted] provozovatele společnosti [redacted], což bylo předem domluveno se obžalovanou společností [redacted] a to konkrétně na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.srpna roku 2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za [redacted], přičemž celou tuto spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted] obžalovaný [redacted], do příslušného zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted] náklad odpadu dorazil dne 20.3.2019 v 16:45 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač vykládka proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 21.3.2019 v době od 7:15 hodin do 7:45 hodin na pokyn obžalovaného [redacted] naloženo ještě 3,34 tun gumy, na průvodním dokladu [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 26,96 tun byl neoprávněně dne 21. března 2019 v 8:45 hodin odstraněn na skládce [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted], [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 8.4.2019 na místě [redacted]

Rakousko naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 23,18 tun odpadu - plastu a gumy, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted] ačkoliv původcem tohoto odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž řidič tohoto vozidla byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno se společností [redacted] na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted], která byla podepsaná za společnost [redacted], přičemž celou spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted], následně pak do zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted] náklad odpadu dorazil dne 9. dubna roku 2019 v 7:30 hodin s tím, že neproběhla vykládka, ač vykládka proběhnout měla, neproběhla ani úprava nebo využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 9.4.2019 mezi 7:30 hodin a 8:30 hodin na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,22 tun gumy, na průvodním dokladu obžalovaný [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 26,4 tun odjel z [redacted] dne 9.4.2019 v 8:30 hodin a dne 9.4.2019 v 9:15 hodin byl neoprávněně odstraněn na skládce [redacted] po předchozí domluvě s [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted], následně [redacted] jako osoba organizující přepravu nechal po předchozí domluvě s [redacted] dne 31.7.2019 na místě [redacted]

Rakousko, naložit na vozidlo registrační značky [redacted] českého přepravce [redacted], IČ: [redacted], 22,78 tun odpadu z automobilového průmyslu, které [redacted] deklaroval v průvodním dokladu jako odpad kategorie 19 12 04 a záměrně chybně uvedl jako původce odpadu společnost [redacted], ačkoliv původcem odpadu byla ve skutečnosti rakouská společnost [redacted], přičemž řidič vozidla byl na základě objednávky od začátku instruován o tom, že náklad poveze na skládku [redacted] provozovatele [redacted], což bylo předem domluveno s obžalovanou společností [redacted] na základě smlouvy o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018 uzavřené mezi společnostmi [redacted] a [redacted] podepsané za společnost [redacted], přičemž celou spolupráci se společností [redacted] domluvil za společnost [redacted] a [redacted] do příslušného zařízení ke sběru a výkupu odpadů společnosti [redacted], IČZ [redacted] náklad odpadu dorazil dne 1.8.2019 s tím, že neproběhla vykládka, ač proběhnout měla, neproběhla ani úprava odpadu nebo jeho využití, k nákladu odpadu ze zahraničí bylo dne 1.8.2019 na pokyn [redacted] naloženo ještě 3,14 tun gumy, na průvodním dokladu obžalovaný [redacted] změnil katalogové číslo odpadu z čísla 19 12 04 na číslo 19 12 12, uvedl společnost [redacted] jako původce odpadu a celý náklad odpadu o celkové váze 25,92 tun byl dne 1. srpna 2019 v 8:01 hodin neoprávněně odstraněn na skládce [redacted] v zařízení k odstraňování odpadů s tím, že na nových dokladech už byla jako původce odpadu uvedena společnost [redacted]

4. Z výše uvedených pravomocných rozsudků je zřejmé, že v předmětné době byl přepraven jednáním výše uvedené organizované skupiny osob (obžalovaného [redacted], právnické osoby [redacted] a společnosti [redacted]) odpad – konkrétně celkem 69,58 tun

opotřeбенých gum a plastu – odpadu z automobilového průmyslu z Rakouska do České republiky a to bez oznámení a souhlasu příslušného orgánu veřejné moci, čímž byl porušen právní předpis upravující nakládání s odpady a tento odpad dovezený neoprávněně ze zahraničí byl přivezen na skládku [REDACTED], kde byl zlikvidován.

5. Ze zprávy Krajské prokuratury [REDACTED] ze dne 17. ledna 2023 soud zjistil, že [REDACTED] trpí demencí se ztrátou reality jeho zdravotní stav se výrazně zhoršil v červnu 2022 a není soběstačný, zdržuje se v Rakousku, kde bývá často hospitalizovaný v nemocnici a čeká zde na operaci srdce.
6. Trestní stíhání bylo původně zahájeno i proti [REDACTED], ale kvůli urychlení řízení byla trestní věc [REDACTED] vyloučena usnesením ze dne 3. dubna 2023 k samostatnému projednání za účelem předání trestní řízení proti obviněnému [REDACTED] do Rakouské republiky.
7. K věci byl cestou mezinárodní právní pomoci vyslechnut [REDACTED] – k výpovědi této osoby soud nepřihlížel, neboť tento svědek byl vyslechnut v zahraničí před zahájením trestního stíhání a jeho výsledku se nemohli zúčastnit obžalovaní a ani jejich obhájci, v době, kdy byl výslech prováděn, se nezdá, že by existovaly důvody, aby byl tento výslech prováděn jako neodkladný a neopakovatelný, nicméně výsledku této osoby není třeba užít a v řízení je možné obejít se i bez výsledku této osoby, který v současné době vzhledem ke zdravotnímu stavu této osoby ostatně ani není možný.
8. **Obžalovaný** [REDACTED] k věci uvedl, že v té době byl a stále je na pozici [REDACTED] a [REDACTED] – řídí obchodní a rozvojovou činnost společnosti a dále společnost řídí na úrovni managementu, obžalovaný jedná se státními orgány, řeší kontroly a jedná s partnery v rámci obchodní činnosti, domlouvá s obchodními zástupci technické věci typu, jakým způsobem a jaký odpad se dá navážet, byl také „papírově“ psán jako [REDACTED] (předal toto panu [REDACTED], jak mu provozní řád umožňoval) – žádný návoz od společnosti [REDACTED] nebo od společnosti [REDACTED] nebyl obžalovaným [REDACTED] odmítnut, pana [REDACTED] viděl 1x v životě v roce 2017 nebo 2018 před podpisem smlouvy, když za ním přijel na skládku [REDACTED] z toho důvodu, že se [REDACTED] sháněl po zařízení, kde by mohl likvidovat odpady, pan [REDACTED] k tomu uváděl, že spolupracuje se společností [REDACTED] – domlouvali se spolu na uzavření smlouvy na likvidaci odpadu, zařízení typu skládka umí odpady pouze likvidovat - mělo se jednat o odpad 19 12 12 - jiné odpady, které musejí pocházet ze zařízení pro nakládání s odpady, ale může to být i guma či plast a v tu dobu s ním obžalovaný [REDACTED] komunikoval přes tlumočnicku do německého jazyka paní [REDACTED] (s touto řešil záležitosti ohledně smlouvy i telefonicky), odpady přijímali v obžalované společnosti [REDACTED] na základě běžné smlouvy se společností [REDACTED], ze společnosti [REDACTED] obžalovaného [REDACTED] kontaktoval pouze pan [REDACTED] s dotazem, jaké doklady mají být součástí průvodního listu, k tomu mu sdělil, že musí být základní popis odpadu, na každý návoz průvodka odpadu a na skládce disponovali pouze se 2 doklady (základním popisem odpadu a průvodním listem), návozy organizovala a platila na základě faktur společnost [REDACTED], přičemž každá jimi uzavřená smlouva je okamžitě zanesena do informačního systému a původce odpadu jim pošle základní popis odpadu, který se zanesení do informačního systému a když přijede vozidlo, tak přiveze průvodní list a na váze zkontrolují, zda existuje smlouva a základní popis odpadu, zkontrolují průvodní list a vizuálně pomocí kamerového systému zkontrolují, zda odpad odpovídá tomu, co je uvedeno v základním popisu a v průvodním listu a následně vozidlo jede na skládku (toho již se obžalovaný [REDACTED] neúčastní), kde

- proběhne další kontrola u manipulačních dělníků a u obsluhy kompaktoru. V případě nepřítomnosti obžalovaného [REDACTED] skládku řídí pan [REDACTED].
9. Obžalovaný však popřel, že by se jednalo o „organizovanou skupinu“.
10. Dále obžalovaný uvedl, že obžalovaného [REDACTED] viděl poprvé u soudu a společnost [REDACTED] znal pouze z evidence na odpady.
11. Také obžalovaný uvedl, že si ověřoval, že společnost [REDACTED] má povolení s nakládáním s odpady – odpady nějakým způsobem zpracovává a využívá.
12. Na svou obhajobu obžalovaný uvedl, že pan [REDACTED] hledal místo, kde by společnost [REDACTED] a.s. mohla likvidovat zbytkový odpad s tím, že on jim zprostředkovává likvidaci odpadů, vše s ním řešil pan [REDACTED] jako [REDACTED], doklady ukazovaly na to, že se jedná o odpad, který smí být skládkován – o odpad 19 12 12 směs odpadu z odpadového zařízení – odpad odpovídal průvodnímu listu a základnímu popisu odpadu a šlo o odpad společnosti [REDACTED] – tedy českého subjektu.
13. Dle posouzení soudu z výpovědi obžalovaného [REDACTED] vyplývá, že tohoto kontaktoval pan [REDACTED] za společnost [REDACTED], což je evidentně zahraniční společnost, kdy k uzavření smlouvy potřeboval překladatelku a to ohledně služeb spočívajícím v likvidaci odpadu, jehož převoz a likvidaci bude tato společnost hradit a tuto smlouvu uzavřeli, ač si byl [REDACTED] vědom toho, že na skládce opravdu mohou odpad pouze likvidovat a nepochybně obžalovaný věděl jako osoba ve vedení společnosti zabývající se nakládání s odpadem o tom, že odpad ze zahraničí je zakázáno převážet do České republiky za účelem jeho likvidace, věděl i, jak je zřejmé z jeho výpovědi, o účasti společnosti [REDACTED] na tomto převozu o tom, že tato společnost spolupracuje se společností [REDACTED], že měla zařízení na zpracování odpadu a že tento odpad bude deklarován jako od této společnosti, neboť jejímu zaměstnanci panu [REDACTED] radil, jaké doklady musí k tomuto přiložit a z vyjádření obžalovaného vyplývá, že tento je přítomen na skládce buď osobně nebo zastupován panem [REDACTED] a kontroluje, zda doklady odpovídají naváženému odpadu, z čehož vyplývá, že pokud neodpovídají, musel by to buď přímo obžalovaný [REDACTED] nebo jeho podřízený nepochybně zjistit a nějak řešit a pokud to neřešili, tak minimálně z nedbalosti umožnili zakázaný převoz odpadu na jejich skládku.
14. Obžalovaná společnost [REDACTED] k věci uvedla, že obžalovaný [REDACTED] je [REDACTED], který řeší obchodní činnost a management skládky, vydává roční hlášení o odpadech, obžalovaná společnost [REDACTED] o návozech věděla – byla uzavřena smlouva mezi společností [REDACTED] a obžalovanou společností [REDACTED], kterou podepsal [REDACTED] – smlouva byla naplňovaná kódem odpadu 19 12 12, což jsou odpady, které již nejdou dál použít – výměty z provozu, nadrcený odpad, mohly to být i pneumatiky a pokud tam byly, tak se z toho vyndávaly pro další použití na výstavbu skládky – jiné využití asi mít nemohly, na skládce by nemohly být přijaty – muselo by dojít ke složení ve sběrném dvoře a pak placením faktur (k tomu jako zástupce této společnosti [REDACTED] uvedl, že fyzicky u předmětných závozů nebyl a ani s nikým z „obou společností“ nejednal a [REDACTED] se dozvěděl o tom od obžalovaného [REDACTED] a docházelo k návozům tohoto odpadu – u předmětných návozů odpadu byl asi u kompaktoru [REDACTED] – bylo to běžnou cestou dle smlouvy, když přijelo vozidlo a přivezlo průvodku odpadu a na základě porovnání průvodky odpadu se základním popisem odpadu se odpad zaskládkoval – k jeho odmítnutí nedošlo, vrátit navážený odpad má možnost ředitel skládky a i [REDACTED] jako vedoucí provozu skládky.
15. Uvedla také, že odpad byl kontrolován na váze kamerovým systémem a fyzicky paní vážnou a obsluhou skládky a člověkem, který odpad rozhrnuje na skládce.

16. Obžalovaná společnost [redacted] na svou obhajobu uvedla, že v konkrétních předmětných případech materiál odpovídal katalogovému číslu odpadu jinak by odpad vrátili a nezaskládali a kdyby neodpovídal, tak by se to dále řešilo.
17. Soud posoudil výpověď obžalované společnosti [redacted] tak, že z ní mimo jiné vyplývá, že o předmětných závozech věděl právě obžalovaný [redacted], který o nich informoval pana [redacted], který u těchto závozů ani fyzicky nebyl, z čehož vyplývá, že minimálně u předmětných závozů pan [redacted] obžalovaného jako vedoucího skládky nezastupoval a vyvrací tak tvrzení obžalovaného [redacted] o tom, že byl vedoucím skládky „jen papírově“.
18. Dle notářského zápisu ze dne [redacted] je společníkem společnosti [redacted] mimo jiné [redacted].
19. Dle výpisů z obchodního rejstříku ve spojení s potvrzeními o registraci společnost [redacted] podniká mimo jiné v oblasti nakládání s odpady mimo jiné s opotřebovanými pneumatikami a jejím statutárním orgánem je od [redacted] obžalovaná společnost [redacted] vznikla [redacted], předmětem jejího podnikání je také mimo jiné nakládání s odpady vyjma nebezpečných a v předmětné době byli jejími dvěma samostatnými jednatelem [redacted] a [redacted] a [redacted] byl obžalovaný [redacted] - prokura byla ke všem právním jednáním, ke kterým dochází při provozu obchodního závodu a dále také byl prokuristou pan [redacted], v současné době je místo něj prokuristou [redacted], společníky [redacted] a [redacted], společnost [redacted] vznikla [redacted] s předmětem podnikání výroba, obchod a služby, jejím statutárním orgánem byl v předmětné době a stále je [redacted].
20. Z výše uvedeného vyplývá, že všechny tři zúčastněné společnosti se pohybovali v předmětu podnikání, jímž bylo nakládání s odpady a za společnost [redacted] mohl jednat mimo jiné jako prokurista [redacted].
21. Dle pracovní smlouvy je [redacted] ve společnosti [redacted] od 1.3.2014 obchodním ředitelem.
22. Dle výpovědi [redacted] jako svědka byl v předmětné době u společnosti [redacted], jejíž předmětem činnosti je nakládání s odpady – ukládá a třídí odpady, [redacted], obchodním ředitelem a náplní jeho práce bylo shánění nových zákazníků jezdil za zákazníky a nabízel služby jejich společnosti, občas ho někdo sám kontaktoval, také byl od roku 2018 [redacted] společně s obžalovaným [redacted] – sjednání obchodu vždy s panem [redacted] projednával – nic nedělal samostatně, vždy šlo všechno přes [redacted] – tudíž bylo náplní jeho práce i podepisování smluv, samotnou smlouvu vyhotovil [redacted], společnost [redacted] ani společnost [redacted] mu nic neříká a svědek [redacted] popřel, že by ho kontaktovala zahraniční společnost – pokud smlouvu nepodepsal on, tak ji podepsal jednatel, jednatelem byli v roce 2019 pan [redacted] a pan [redacted], který odpovídal za provoz skládky a jeho šéfem byl obžalovaný [redacted], který dával pokyny panu [redacted] – oba pánové [redacted] společnosti „šéfovali“ největší „šéf“ byl pan [redacted].

23. Výpověď [redacted] jako svědka považoval soud za zkreslenou ve snaze neuškodit obžalované společnosti [redacted] a obžalovanému [redacted] – byla z jeho výpovědi znát snaha vypovídat co nejvíce ve prospěch těchto osob, přesto výpověď svědka [redacted] vyvrací obhajobu obžalovaného [redacted] o tom, že tuto obchodní záležitost vyřizoval pan [redacted], neboť je zřejmé, že tento nic samostatně nesjednával – vše vždy muselo být odsouhlaseno obžalovaným [redacted] a je zřejmé, že dokonce ani sám tuto smlouvu nepodepisoval, tudíž v předmětné záležitosti se nijak viditelně neangažoval, zároveň je z výpovědi tohoto svědka zřejmé i to, že obžalovaný [redacted] byl nadřízeným pana [redacted] co se týče provozu skládky a byl vlastně [redacted] fakticky majitelem společnosti spolu s [redacted], který danou smlouvu podepsal jako [redacted].
24. Obžalovaní jsou ze spáchání trestného činu usvědčováni, jejich obhajoba je vyvrácena zejména výše uvedeným rozsudkem Okresního soudu v Příbrami ze dne 28. listopadu 2023 číslo jednací 3 T 128/2023 – 1737 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2024 – 1823 ze dne 18. dubna 2024, smlouvou ze dne 6. srpna 2018 mezi společnostmi [redacted] a společností [redacted] ve spojení s pracovními smlouvami včetně dohod o změně, příslušnými fakturami, zprávami příslušných bank a výpisy z účtů, nákladními listy a dalšími doklady k předmětným závozům ve spojení s výpovědí svědka [redacted], svědků [redacted] a [redacted] a zprávami společnosti [redacted] včetně protokolu o vydání věcí (vydány dokumenty z účetnictví společnosti [redacted]) a [redacted], výpisy mýta, základním popisem odpadu ve spojení s protokoly o kontrole, se zprávami a odborným vyjádřením České inspekce životního prostředí včetně evidence odpadů a Ministerstva životního prostředí, fotografiemi dané skládky, provozním řádem skládky, výpisy z obchodního rejstříku, smlouvami ze dne 4.1.2018 a 7.8.2018 mezi společnostmi [redacted] a [redacted], objednávkou, smlouvou o přepravě odpadu, neboť z těchto důkazů vyplývá, že nejméně ve třech případech byl přivezen odpad z automobilového průmyslu z Rakouska na skládku [redacted], kde byl přijat, přičemž tato činnost je v rozporu s ustanovením § 54 odstavec 2 zákona o odpadech, kde je zakázána přeprava odpadu ze zahraničí, pokud není účelem jeho další využití a za účelem zakrytí této nelegální činnosti společnost [redacted] zastoupená [redacted] zajišťovala dopravu odpadu v úmyslu odstranit odpad z Rakouska převozem do České republiky včetně pokynů pro dopravce, kde se mají tyto dopravci zastavit pro výměnu dokladů a že se nemají zmiňovat o skutečném původu odpadu a kde mají odpad vyložit, společnost [redacted] zastoupená [redacted] pak v úmyslu zastříti původ a složení odpadu přepsala a vyměnila původní doklady k daným přepravám a následně společnost [redacted] prostřednictvím jednání obžalovaného [redacted] umožnila likvidaci tohoto odpadu jeho uložením na skládku v České republice.
25. O tom, že obžalovaná společnost [redacted] prostřednictvím svého [redacted] přijala na svou skládku odpad ze zahraničí, svědčí zejména smlouva o sběru, přepravě a odstranění odpadu ze dne 6.8.2018, ze které vyplývá mimo jiné, že společnost [redacted] zastoupená [redacted] jako zhotovitel a společnost [redacted] zastoupená [redacted] jako objednatel uzavřeli dne 6. srpna 2018 smlouvu o sběru, přepravě a odstranění odpadu, kterou se společnost [redacted] zavázala přebírat odpady od společnosti [redacted] (mělo se jednat o odpady 19 12 12 – tedy jiné odpady z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 19 12 11) a přijmout tyto odpady do svého vlastnictví a naložit s těmito odpady ve smyslu zákona o odpadech a v souladu s právními předpisy a provozním řádem skládky, přičemž obžalovaná společnost [redacted]

byla dle této smlouvy oprávněna provádět kontrolu předávaného odpadu na skládku a v případě, že nesplňuje parametry základního popisu odpadu či se bude jednat o jiný odpad než ten odpovídající smlouvě, měla právo odmítnout takový odpad převzít a pokud by tuto skutečnost zjistila dodatečně až po složení odpadu, měla právo podle smlouvy vyzvat společnost k jeho odvozu a odstranění či využití způsobem stanoveným zákonem o odpadech.

26. Z této smlouvy je zřejmé, že se společnost zavázala k likvidaci odpadu ze zahraničí, což odpovídá i výpovědi obžalovaného o tom, kvůli čemu ho jako zástupce společnosti kontaktoval, přičemž nikde ve smlouvě není uvedeno, že by se mělo jednat o odpad již zpracovaný v České republice společností – **ač z této smlouvy samo o sobě nevyplývá nic, co by spojovalo obžalovaného s úmyslným schvalováním přijetí nelegálního odpadu,** proto musí soud v pochybnostech postupovat ve prospěch obžalovaného a nepovažovat tak za prokázané, že se úmyslně zapojil do dané organizované skupiny, je z této smlouvy ve spojení s výpovědí obžalovaného a svědka minimálně zřejmé, že obžalovaný věděl, že daný odpad původně pochází ze zahraničí a i pokud by ho nenechal na skládce ze zahraničí nezpracovaný dovážet úmyslně a nestal se tak úmyslně součástí výše uvedené organizované skupiny osob, **tak měl při vědomí zákazu dovozu odpadu ze zahraničí ze své pozice důkladně kontrolovat, jaký odpad je reálně dovážen.**
27. Soud považuje tuto smlouvu ve spojení s výpovědí obžalovaného a dalšími výše i níže uvedenými důkazy za významný důkaz usvědčující obžalovaného a jeho jednáním společnost z dané trestné činnosti, neboť je evidentní, že byl osobou, která mohla zajistit likvidaci odpadu ze zahraničí, neboť jako osoba zabývající se obchodními vztahy společnosti mohl dát a evidentně obžalovaný dal pokyn k uzavření této smlouvy se společností ze zahraničí, která ho kontaktovala s úmyslem likvidace odpadu na skládce, přičemž si obžalovaný jako zástupce obžalované společnosti zabývající se nakládání s odpadem musel být nepochybně vědom toho, že likvidace zahraničního odpadu na skládce je v rozporu se zákonem o odpadech, zároveň byl i osobou, která byla vedoucím skládky a tedy měl kontrolu i nad tím, aby takováto nelegální činnost mohla být i reálně uskutečněna - tedy, aby jí nebylo zabráněno zaměstnanci na skládce a stejně tak **měl možnost důslednou kontrolou přiváženého nákladu zabránit takové nelegální činnosti a překazít ji.**
28. Obsah této smlouvy minimálně nepotvrzuje obhajobu obžalovaného o tom, že „pan hledal místo, kde by společnost mohla likvidovat zbytkový odpad s tím, že pan jim zprostředkovává likvidaci odpadů“, neboť o nějakém zprostředkování likvidace odpadů od obžalované společnosti v této smlouvě není ani zmínka.
29. Z pracovních smluv ze dne 19.9.2011 včetně dohod o změně vyplývá, že od 20. září 2011 obžalovaný byl zaměstnancem společnosti na pozici byl na pozici a dále od 1.1.2015 se pozice obžalovaného změnila na funkci a pozice na vedoucího provozu.
30. Dle provozního řádu skládky z května 2017 (platného v předmětné době) je zřejmé, že vlastníkem a provozovatelem skládky je společnost

jejímiž statutárním zástupcem je [redacted] a vedoucím skládky je [redacted], přičemž podmínkou pro ukládání odpadu na tuto skládku bylo mimo jiné to, že **pneumatiky kód 16 01 03** mohou být uloženy pouze, jsou-li používány jako technologický materiál pro technické zabezpečení a uzavírání skládky v souladu s provozním řádem skládky, vjezd a vstup na skládku [redacted] je povolen pouze dodavatelům odpadu se souhlasem odpovědného pracovníka skládky na základě uzavřených smluv o dodávkách odpadů a na základě identifikace osob, po ověření dokumentace odpadu ve vztahu ke kritériím pro převzetí odpadu na skládku a na základě vizuální inspekce odpadu a **není-li odpad způsobilý pro uložení na skládku, je provozovatel povinen a oprávněn tento odpad odmítnout a vrátit původci, dodavatel odpadu je povinen předložit provozovateli základní popis odpadu, přičemž pro stálé dodavatele odpadu na skládku budou potřebné dokumenty předloženy při podpisu smlouvy a na skládce bude obsluhu předávána pouze průvodka odpadu spolu s odkazem na příslušný dokument o složení odpadu a jeho vlastnostech a v případě, že odpad neodpovídá, je provozní pracovník skládky povinen tento odpad odmítnout a povinností provozovatele skládky je mimo jiné převzít čestné prohlášení dodavatele odpadu, že všechny informace uvedené v základním popisu odpadu jsou pravdivé, přičemž mimo jiné pneumatiky i odpad 19 12 12 smí být na skládku ukládán pouze v omezeném množství a to maximálně 20 % celkového ukládaného odpadu a v odpadech povolených ukládat na skládku nejsou pneumatiky vůbec uvedeny a jsou uvedeny pouze jako technologické materiály pro překryvy a tvorbu hrázek skládky [redacted], skládka je obsluhována vždy minimálně 5-ti pracovníky a to vždy vedoucím skládky (v případě jeho nepřítomnosti vedoucím směny), který odpovídá za nezávadný provoz skládky, dodržování provozního řádu, povoluje vjezd vozidlům na skládku – k tomu provádí denní kontroly a řídí ostatní pracovníky skládky, v době své nepřítomnosti pověřuje výkonem těchto svých činností jiného přítomného pracovníka skládky.**

31. Z výše uvedeného je naprosto zřejmé, že **právě obžalovaný [redacted] byl tou osobou, která měla ve společnosti [redacted] kontrolu nad skládkou a jejími zaměstnanci** a dokonce bez jeho povolení nemohlo ani dojít k vjezdu vozidel na skládku a **byť přítomnost obžalovaného [redacted] jako vedoucího skládky není nezbytná pro uložení odpadu, je evidentní, že obžalovaný byl co se týče provozu skládky tou hlavní osobou a ostatní zaměstnanci pohybující se na skládce mu byli podřízeni a mohli jednat jen dle jeho pověření a rozhodně nelze dojít k závěru, že by „s danou věcí obžalovaného nic nespojovalo“** – naopak obžalovaný byl s danou věcí spojen jak v počátku při sjednávání smlouvy o likvidaci odpadu a dále i tím, že obžalovaný byl tou osobou, která měla zajistit kontrolu na řádném provozem skládky – tedy, **pokud nebyl obžalovaný [redacted] při konkrétních závozech osobně přítomen, měl povinnost zajistit, aby řádnou kontrolu prováděl jemu podřízený zaměstnanec a obžalovaný věděl, že byla uzavřena smlouva o likvidaci odpadu se zahraniční společností a pokud nebude náklad řádně zkontrolován, zda byl zpracován společností [redacted], tak může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a nebyly zde žádné přiměřené důvody, aby obžalovaný se mohl spolehnout, že k ničemu takovému nedojde.**
32. Ze zpráv České inspekce životního prostředí včetně protokolů o kontrole a sdělení a dokladů předložených při kontrole včetně průběžné evidence nakládání s odpady vyplývá, že **v rámci kontroly provedené v březnu (u této byl přítomen jako [redacted] a dále [redacted] jak administrativní pracovnice a její podpis vypadá na protokolu o kontrole úplně jinak než na vážném lístku s ručně psaným podpisem „[redacted]“), v květnu (na základě podnětu [redacted], který upozornil na časté**
- (K.ř. č. 1 – rozsudek)

dovozy zahraničních nákladních vozidel na skládku [redacted] zejména s plastovými odpady, kontrole byl přítomen obžalovaný [redacted], v září a v říjnu, přičemž v říjnu 2019 chtěli kontrolní inspektoři provádět kontrolu na skládce [redacted] skrytě, avšak byli vyrušeni mimo jiné vedoucím skládky a [redacted] – tedy obžalovaným [redacted] a dalšími dvěma dělníky a identita inspektorů tak byla prozrazena, listopadu 2019 (i zde byl v době kontroly přítomen obžalovaný [redacted]) nebylo co se týče dané skládky [redacted] zjištěno porušení zákona o odpadech, neboť přijímaný domnělý odpad ze zahraničí drčený plast – druh odpadu 19 12 12 pocházel od společnosti [redacted] a dle základního popisu odpadu, který doložila společnost [redacted] zastoupená obžalovaným [redacted], pocházel ze zařízení k využívání odpadů v [redacted] – konkrétně se mělo podle základního popisu odpadu jednat o výmět po drcení a přetřídění plastů a pryže podle průběžné evidence společnosti [redacted], k největšímu závozu odpadu od společnosti [redacted] došlo dne 9.4.2019 a to sedmi nákladními vozidly, ze kterých byly dva zahraniční, avšak co se týče provozovny v [redacted] tam byly zjištěny rozpory v odpadové evidenci vedené společností [redacted], kde byl vykazován příjem odpadů, který nebyl při monitoringu zjištěn a je tak možné, že odpad zařízením v [redacted] vůbec neprošel, při kontrole dne 30.1.2020 u společnosti [redacted] bylo zjištěno, že zařízení v [redacted] slouží jako skladiště odpadu před tím, než bude odvezen ke zpracování do provozovny v [redacted] (odpady se zpracovávají výhradně v této provozovně), kde se nejčastěji zpracovává (drtí) odpad jako plasty a kaučuk a pneumatiky, který pochází v větší části ze zahraničí, příjem je značen kódy BN6 - jedná se o přeshraniční přepravu, A00 a B00 a je upravován kódem R12 (tedy za účelem využití) a pak předáván pod kódem BR12 jako odpad kategorie 19 12 12 (tedy po zpracování a úpravě) dle sdělení pana [redacted] buď dalším oprávněným osobám nebo do zařízení v [redacted], přičemž při kontrole evidence ze zařízení [redacted] byly zjištěny odpady 19 12 04 plasty a kaučuk v takové míře, že přijmout je, upravit a znovu předat do zařízení [redacted] a ještě k tomu ve stejný den by bylo fyzicky nereálné (maximální kapacita zařízení v [redacted] je asi 120 až 240 tun) – toto pan [redacted] vysvětlil jako „evidenční záležitost“ a mimo jiné uvedl, že „kvůli potřebě překatalogizování odpadu na katalogové číslo požadované odběratelem a z důvodu krátkodobého ukončení platnosti provozního řádu zařízení na úpravu odpadu bylo třeba odpad ze zařízení [redacted] převést do zařízení [redacted]“, v rámci úprav odpadu bývají v malém množství vytríděny jejich nevhodné příměsi - jedná se o asi 10 až 15% hmotnosti přijímaných odpadů, které byly kontrolovány, shromažďovány a následně v minulosti předány na skládku [redacted] - toto se již z důvodu navýšení ceny za toto od podzimu 2019 neděje, v roce 2019 bylo v důsledku prováděné předúpravy odpadů přijímaných k úpravě produkováno relativně malé množství nevyužitelných odpadů, které byly předány k odstranění oprávněným osobám, podle ročního hlášení a průběžné evidence společnosti [redacted] byl realizován příjem odpadu 19 12 04 od společnosti [redacted], který byl předán do provozovny v [redacted] a ve třech případech do 23.5.2022 dle evidence ve dnech 11.3. a 12.3.2019 došlo k předání odpadu 19 12 12 z provozovny v [redacted] na skládku společnosti [redacted], v ročním hlášení a průběžné evidenci za zařízení v [redacted] není vůbec uvedeno zpracování odpadu, není zde uvedeno, že by zde byl jakkoliv využíván přeshraničně přepravovaný odpad včetně předběžné úpravy – z hlediska předávání odpadů mezi zařízeními v [redacted] a v [redacted] se jeví zjištěné údaje jako nevěrohodné a evidence pravděpodobně neodpovídá skutečnosti, přičemž České inspekce životního prostředí v tomto ohledu zdůraznila, že případná nelegální činnost je prováděna skrytě bez písemné deklarace, v rámci evidování nakládání s odpady tedy tyto doklady neodpovídají skutečnosti a nelze potvrdit ani vyvrátit skutečnost, že předmětný odpad vznikl již v zahraničí a v zařízení pro využití odpadů byl uveden jen administrativně tak, aby bylo možné jeho předání na skládku k odstranění, z hlediska legislativních pravidel přeshraniční

přepravy platí, že pokud je v přepravním dokladu Annex VII uvedeno zařízení, tak musí být uveden i konkrétní způsob využití (kód R), který musí odpovídat uvedenému zařízení, ve kterém musí být tento způsob využití fakticky proveden – pokud nebylo provedeno deklarované využití, ale odpad byl evidenčně pouze převeden na jiné zařízení za účelem například pouhé změny katalogového čísla odpadu, jednalo se o nedovolenou přepravu. Dále k použitým kódům Česká inspekce životního prostředí uvedla, že kód BN6 je kód pro příjem odpadu přeshraničně přepraveného z jiného státu Evropské Unie do zařízení příjemce, BN3 je kód pro předání odpadu ze zařízení v [redacted] do zařízení partnera v České republice.

33. Výše uvedené skutečnosti tak mimo jiné vyvrací tvrzení obžalovaného [redacted] o tom, že byl vedoucím skládky „jen papírově“, neboť z nich vyplývá, že [redacted] se na skládce vyskytoval v podstatě neustále a to i v době neplánovaných kontrol ze strany České inspekce životního prostředí – to, že byl obžalovaný přítomen při kontrolách nemusí sice znamenat, že byl přítomen na skládce i v předmětné dny, ale svědčí to rozhodně o tom, že „nebyl vedoucím jen papírově“ – v této souvislosti je nutné zmínit, že ani údajný zástupce obžalovaného pan [redacted] nebyl v předmětné dny dle své výpovědi na skládce přítomen, z čehož by bylo možné dojít k závěrům, že provoz skládky nebyl v předmětné dny vůbec kontrolován, což by také umožňovalo uskutečnit nelegální přepravu a následnou likvidaci odpadu ze zahraničí na skládce [redacted], také je zřejmé, že obžalovaný [redacted] měl k dispozici základní popis odpadu – tento obžalovaný [redacted] při kontrole předkládal a musel tedy vědět, jak má tento daný odpad vypadat, podle evidence předložené České inspekci životního prostředí byl zpracovaný odpad odvezen od společnosti [redacted] ke společnosti [redacted] s.r.o. do doby kontroly v květnu 2019 jen ve třech případech a to ve dnech 12. 3. a 13.3.2019, což svědčí o tom, že tomu tak nebylo minimálně v předmětných dvou závozech provedených v jiné dny, také je z tohoto zřejmé, že v provozovně v [redacted] k žádnému zpracování odpadu nedocházelo a pokud bylo v přepravním dokladu uvedeno zařízení [redacted] je zřejmé, že toto bylo v rozporu se skutečností a v tomto zařízení nebyl odpad zpracováván.
34. V hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2019 společnosti [redacted] jsou uvedeny pneumatiky jen ve sběrném dvoře a to od obce [redacted] (3,06 tun), Města [redacted] (4,5 tun), společnosti [redacted] (1,24 tun), [redacted] (4,18 tun), [redacted] (11,68 tun), [redacted] (1,7 tun), [redacted] (7,02 tun), od Střední odborné školy a Středního odborného učiliště [redacted] (0,14 tun), od [redacted] (4 tuny) a občanů obce [redacted] (0,26 tun), občanů obce [redacted] (1,4 tuny), také zde byly uvedeny pneumatiky s kódem způsobu nakládání C00 a CN5 (13,164 tun) a dále je zde uvedeno, že obžalovaná společnost od společnosti [redacted] měla odpad 19 12 12 o celkové hmotnosti 80,18 tun.
35. V hlášení o produkci a nakládání s odpady za rok 2019 společnosti [redacted] nejsou uvedeny žádné pneumatiky od společnosti [redacted], je zde však uvedeno 126,1 tun pneumatik z Rakouska a co se týče odpadu plasty a kaučuk, tak má tato společnost v hlášení o produkci zaznamenáno v jednom hlášení 307,82 tun a ve druhém 655,16 tun z Rakouska a v jednom hlášení 7.031,78 tun a ve druhém 1.425,79 tun ze Slovenska s kódem BN6 z toho dle evidence nakládání s odpady dne 24.1.2019 23,84 tun, 25.1.2019 22,8 tun, 29.1.2019 23,22 tun a 24,62 tun, 30.1.2019 24,41 tun, 1.2.2019 24,38 tun, 5.2.2019 23,77 tun, 6.2.2019 23,42 tun, 7.2.2019 24,15 tun, 24,08 tun, 22,9 tun, 23,78 tun, 8.2.2019 23,54 tun a 23,93 tun, 11.2.2019 24,26 tun, 12.2.2019 23,72 tun, 22,85 tun, 23,44 tun, 23,46 tun, 13.2.2019 23,04 tun, 18.2.2019 24,67 tun, 25,88 tun, 24,42 tun, 24,78 tun, 23,4 tun, 25,41 tun, 21.2.2019 22,66 tun, 22.2.2019 23,76 tun, 25.2.2019 24 tun a 24,52 tun, 26.2.2019 23,24 tun, 24,76 tun, 25,81 tun,

25,24 tun, 27.2.2019 25,23 tun, 25,74 tun, 23,03 tun a 25,39 tun, 28.2.2019 25,87 tun, 25,41 tun, 1.3.2019 25,15 tun, 25,45 tun, 25,06 tun, 5.3.2019 25,2 tun, 23,66 tun, 6.3.2019 25,4 tun, 25,56 tun, 7.3.2019 23,12 tun, 24,86 tun, 11.3.2019 23,58 tun, 24,42 tun, 12.3.2019 23,46 tun, 22,72 tun, 24,44 tun, 24,8 tun a 24,52 tun, 13.3.2019 22,93 tun, 24,54 tun, 25,68 tun, 14.3.2019 25,06 tun, 15.3.2019 25,44 tun, 25,36 tun, 25,57 tun a 24,95 tun, 18.3.2019 23,68 tun, 25,25 tun a 25,69 tun, 19.3.2019 23,6 tun, 25,39 tun, 25,08 tun, 22,36 tun 20.3.2019 24,49 tun, 25,05 tun, 24,19 tun, 23,76 tun, 25,42 tun, 21.3.2019 23,62 tun, 23,21 tun, 23,52 tun, 25,34 tun, 25,49 tun, 25,47 tun, 22.3.2019 25,86 tun, 25,48 tun a 25,85 tun, 25.3.2019 23,16 tun, 25,23 tun a 23,6 tun, 26.3.2019 24,23 tun, 27.3.2019 23,6 tun, 25,22 tun, 28.3.2019 23,5 a 26,96 tun, 29.3.2019 22,1 a 24,64 tun, 1.4.2019 24,94 tun, 4.4.2019 23,86 a 26,6 tun, 2.4.2019 25,47 tun a 24,96 tun, 3.4.2019 25,12 tun, 4.4.2019 23,76 tun a 23,68 tun, 5.4.2019 24,14 tun, 24,28 tun, 24,86 tun, 25,1 tun a 23,77 tun, 8.4.2019 23,94 tun, 19,32 tun, 23,48 tun, 22,83 tun a 23,77 tun, 9.4.2019 23,58 tun, 21,14 tun, 23,18 tun, 24,16 tun, 22,71 tun, 24,16 tun, 12.4.2019 24,25 tun a 20,7 tun, 10.4.2019 23,49 tun a 22,86 tun, 11.4.2019 22,57 tun, 23,18 tun a 25,37 tun, 12.4.2019 25,36 tun a 23,61 tun, 15.4.2019 24,1 tun, 24,15 tun, 23,6 tun a 12,12 tun, 17.4.2019 22,66 tun a 24,82 tun, 18.4.2019 24,08 tun, 23.4.2019 25,36 tun, 23,84 tun, 23,48 tun a 24,14 tun, 24.4.2019 22,58 tun a 22,94 tun, 29.4.2019 24,41 a 25,06 tun, 30.4.2019 25,44 tun, 2.5.2019 24,7 tun, 23,86 tun a 25,22 tun, 3.5.2019 23,95 tun, 25,02 tun a 14,35 tun, 6.5.2019 24,45 a 23,33 tun, 7.5.2019 24,27 tun, 9.5.2019 23,45 tun, 19,51 tun, 24,28 tun, 10.5.2019 24,04 tun, 23,72 tun a 23,07 tun, 13.5.2019 22,6 a 23,21 tun, 14.5.2019 21,99 tun, 24,21 tun, 25,36 tun a 21,5 tun, 15.5.2019 24,94 a 24,15 tun, 16.5.2019 24,18 a 24,47 tun, 17.5.2019 22,78 tun, 21.5.2019 25,6 tun, 21,84 tun, 23,44 tun a 23,36 tun, 24.5.2019 23,37 tun a 23,74 tun, 27.5.2019 24,27 tun, 28.5.2019 22,86 tun, 30.5.2019 22,46 tun, 4.6.2019 23,79 tun, 7.6.2019 24,23 a 24,45 tun, 10.6.2019 24,28 tun, 12.6.2019 23,76 tun, 13.6.2019 24,18 tun, 17.6.2019 24,23 tun, 18.6.2019 23,72 tun, 20.6.2019 23,2 a 23,55 tun, 21.6.2019 23,52 a 23,83 tun, 24.6.2019 24,19 tun, 26.6.2019 23,96 tun, 27.6.2019 23,44 a 23,76 tun, 3.7.2019 23,38 a 24,2 tun, 4.7.2019 23,33 tun, 8.7.2019 23,98 tun, 9.7.2019 23,66 tun, 23,19 tun a 23,98 tun, 10.7.2019 24,29 tun, 23,95 tun, 23,53 tun a 24,46 tun, 12.7.2019 23,98 tun, 24,05 tun, 24,3 tun, 22,8 tun a 24,5 tun, 15.7.2019 23,85 tun, 16.7.2019 23,55 tun a 24,09 tun, 17.7.2019 24,76 tun, 24,91 tun, 23,3 tun, 23,51 tun, 18.7.2019 24,95 tun, 24,16 tun a 24,24 tun, 19.7.2019 23,61 tun, 23,58 tun, 24,94 tun a 24,26 tun, 22.7.2019 24,2 a 23,71 tun, 24.7.2019 24,89 tun, 24,51 tun, 24,18 tun a 24,66 tun, 25.7.2019 24,39 tun a 25,5 tun, 26.7.2019 23,74 tun, 23,8 tun, 24,6 tun, 20,38 tun, 31.7.2019 23,43 tun a 22,78 tun, 7.8.2019 24,4 tun, 8.8.2019 24,06 tun, 9.8.2019 20,64 a 25,27 tun, 12.8.2019 23,96 a 22,64 tun, 15.8.2019 23,33 a 24,32 tun, 19.8.2019 22,7 tun, 20.8.2019 23,43 tun, 21.8.2019 23,24 tun, 22.8.2019 23,49 tun, 23.8.2019 23,71 tun, 27.8.2019 23,45 tun, 30.8.2019 23,7 tun, 23,66 tun a 23,99 tun, 3.9.2019 23,59 a 22,97 tun, 5.9.2019 23,51 tun, 24,57 tun, 23,94 tun, 25,04 tun, 12,32 tun, 6.9.2019 25,06 a 25,45 tun, 9.9.2019 25,23 tun, 10.9.2019 23,06 tun, 25,3 tun, 24,7 tun, 11.9.2019 23,99 tun, 23,22 tun, 24,77 tun, 24,33 tun, 23,48 tun, 12.9.2019 24,89 tun, 24,09 tun a 23,52 tun, 13.9.2019 23,52 tun, 23,97 tun a 24,18 tun, 16.9.2019 23,73 a 22,97 tun, 17.9.2019 23,95 a 23,28 tun, 18.9.2019 24,16 a 21,64 tun, 19.9.2019 25,26 tun, 20.9.2019 24,56 tun, 25.9.2019 24,24 tun, 27.9.2019 23,49 tun, 1.10.2019 20,18 tun, 2.10.2019 21,04 tun, 20,52 tun a 24,53 tun, 3.10.2019 22,24 a 22,77 tun, 4.10.2019 24,51 tun, 8.10.2019 24,82 tun, 9.10.2019 23,66 tun, 11.10.2019 23,48 tun, 16.10.2019 23,02 a 23,94 tun, 17.10.2019 24,42 tun a 18.10.2019 24,58 a 23,22 tun od společnosti [redacted] a dále dovoz odpadu společnosti [redacted] s kódem BN3 tedy předání odpadu v rámci České republiky) v množství 80,18 tun a také pod kódem AN3 odpad 19 12 12 v množství 1.886,78 tun z toho dle průběžné evidence nakládání s odpady s kódem BN3 12.3.2019 26,58 tun a 26,98 tun a pak pod kódem AN3 dne 13.3.2019 30,06 a 24,14 tun, 18.3.2019 23,74 tun, 19.3.2019–25,12 a 24,02 tun, 20.3.2019 29,78 tun, 21.3.2019 26,96 a 25 tun, 25.3.2019 25,09, 24,3 a 22,42 tun, 26.3.2019

24,74 a 24,64 tun, 27.3.2019 24,96 tun, 28.3.2019 25,82 tun, 25,14 tun a 26,24 tun, 29.3.2019 26,96 tun, 22,1 tun, 25,66 tun a 25,06 tun, 3.4.2019 23,54 tun, 4.4.2019 26,66 tun, 5.4.2019 26,34 tun, 24,32 tun a 25,62 tun, 8.4.2019 24,16 a 23,5 tun, 9.4.2019 23,78 tun, 19,36 tun, 26,66 tun, 26,4 tun, 26,04 tun, 21,16 tun a 25,18 tun, 10.4.2019 22,72 a 24,22 tun, 11.4.2019 24,16 tun, 15.4.2019 17,4 a 24,26 tun, 23.4.2019 23,5 tun, 9.5.2019 23,48 tun a 26,5 tun, 10.5.2019 24,18 tun, 13.5.2019 23,04 tun, 14.5.2019 25,22 tun, 17.5.2019 26,08 tun, 3.7.2019 23,04 tun, 17.7.2019 26,06 tun, 19.7.2019 23,58 tun, 23.7.2019 26,24 tun, 26.7.2019 24,88 tun, 1.8.2019 25,92 tun, 15.8.2019 24,26 tun, 20.8.2019 25,14 tun, 21.8.2019 25,46 tun, 22.8.2019 23,56 tun, 23.8.2019 23,78 tun, 27.8.2019 27,3 tun, 30.8.2019 26,72 a 24,46 tun, 3.9.2019 24,4 a 25,6 tun, 5.9.2019 25,04 a 26,4 tun, 10.9.2019 26,4 tun, 11.9.2019 24,06 tun, 12.9.2019 23,56 tun, 13.9.2019 27,28 tun, 17.9.2019 23,74 a 27,06 tun, 18.9.2019 21,68 tun, 19.9.2019 27,76 tun, 25.9.2019 25,56 tun).

36. Dle evidence odpadů společnosti [redacted] byl v provozovně v [redacted] co se týče partnera [redacted] zpracováván odpad 19 12 12 BN3 jen ve dnech 11. a 12.3.2019 a v provozovně v [redacted] co se týče partnera [redacted] byl dle této evidence zpracováván odpad 19 12 12 AN3 ve dnech 13.3., 18. – 21.3., 25.3. – 29.3., 3.4. – 5.4., 8.4. – 11.4., 15.4., 23.4., 9.5. – 10.5., 13.5. – 14.5., 17.5., 3.7., 17.7., 19.7., 23.7., 26.7., 1.8., 15.8., 20.8. – 23.8., 27.8., 30.8., 3.9., 5.9., 10.9. – 13.9., 17.9. – 19.9., 25.9., 1.10., 3.10. a 9.10. 2019 a to v množství nejméně 17 tun při každém závozu, který byl prováděn někdy i vícekrát denně.

37. Z výše uvedeného je zřejmé, že tyto evidence si vzájemně neodpovídají a rozhodně v evidencích nejsou zaznamenány předmětné závozy (k závozům z provozovny [redacted] mezi obžalovanými společnostmi došlo dle evidence jen ve dnech 12. a 13.3.2019) a je tak zřejmé, že závěry České inspekce životního prostředí o tom, že evidence nemusí odrážet reálný stav věci, jsou správné – zvláště s ohledem na vyjádření obžalovaného [redacted] v rámci provedené kontroly a následné pravomocní odsouzení.

38. Z dokladů včetně příloh VII a faktur ve spojení s výpovědí příslušných řidičů jako svědků, objednávek, pokynů k přepravě včetně smluv, fotografií ve spojení s výpovědí svědka [redacted] vyplývá **k jednotlivým předmětným závozům:**

39. Dle objednávky dopravy od společnosti [redacted] (zprávou společnosti [redacted] bylo k tomu zjištěno, že společnost [redacted] je spediční společnost, které byla přeprava nabídnuta k realizaci a tuto přepravu vložila do „burzy přeprav“ a nakonec tuto přepravu zrealizovala společnost [redacted], aby vytížila tato společnost svá nákladní vozidla zpět do České republiky) byla objednána přeprava nákladu u společnosti [redacted] a tuto uskutečnil řidič [redacted] **s vozidlem registrační značky [redacted]**, která je na této objednávce nahoře ručně psaným písmem výslovně uvedena a číslo této objednávky koresponduje i s příslušnou fakturou mezi společnostmi [redacted] a [redacted], kde je fakturována přeprava právě vozidlem registrační značky [redacted] – tedy uvedení jiné registrační značky v této objednávce neznamena, že by vozidlo této registrační značky přepravu provádělo, nýbrž z textu objednávky plyne, že se jedná o jakýsi kód pro tuto přepravu, který měl být [redacted] + SPZ, která je za ním uvedena a to **s místem nakládky [redacted]** v Rakousku dne 20.3.2019 a místem vykládky na skládce [redacted] dne 21.3.2019, přičemž se jedná o pneumatiky a příslušný řidič nesmí při nakládání sdělit nikomu, kam jede a doklady si vypíše na [redacted], přesune se pak na [redacted], kde odevzdá všechny doklady z [redacted] a dostane nové doklady, podle kterých si vypíše nový CMR a Anhang VII –

s těmito novými doklady se řidič cestou zastaví u společnosti [REDAKCE] a tam mu všechny doklady potvrdí a ani na vykládce nesmí uvádět, odkud náklad veze.

40. Dle průvodky zboží se jednalo o gumy od dodavatele [REDAKCE] a s místem nakládky v [REDAKCE] dne 20.3.2019 převážené nákladním vozidlem s registrační značkou [REDAKCE] a dopravcem [REDAKCE] a příjemcem zboží byla skládka [REDAKCE].
41. Dle výpisu mýta předmětné nákladní vozidlo platilo mýto mimo jiné dne 20.3.2019 v 16:29 hodin na mýtném úseku [REDAKCE] - [REDAKCE].
42. Dle přílohy VII dopravu zorganizovala dne 20.3.2019 společnost [REDAKCE], která byla uvedena i jako původce odpadu s kontaktní osobou [REDAKCE] a příjemcem a zařízením na zhodnocení odpadu byla společnost [REDAKCE] v [REDAKCE] s kontaktní osobou odsouzeným [REDAKCE] a [REDAKCE], první dopravce byl [REDAKCE] a druhý [REDAKCE] - oba s dopravním prostředkem s registrační značkou [REDAKCE], za tuto dopravu z [REDAKCE] do [REDAKCE] fakturovala dne 22.3.2019 společnost [REDAKCE] společnosti [REDAKCE] částku 10.254,-Kč, kód odpadu byl 19 12 04, kód zhodnocení či zneškodnění odpadu byl R03, R10/R11 a popis odpadu byl „plasty a guma“, odpad o hmotnosti 23,62 tun byl přijatý společností [REDAKCE] dne 21.3.2019.
43. Dle mezinárodního nákladního listu byl odesílatel nákladu [REDAKCE] dopravcem společností [REDAKCE] s registrační značkou vozidla [REDAKCE] a přijala ho společnost [REDAKCE] dne 21.3.2019, jednalo se o plasty a gumu o hmotnosti 23,62 tun – toto odpovídá i vážnému lístku od společnosti [REDAKCE].
44. Dle průvodního listu pro pohyb odpadu uvedeného na zeleném seznamu měla být původcem odpadu společnost [REDAKCE] a dodavatel společnosti [REDAKCE], obchodní označení odpadu zde bylo „plast a kaučuk/ jiné odpady z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 19 12 11“, identifikační kód odpadu 19 12 04 byl přeškrtnut a byl uveden kód 19 12 12 s příjemcem skládka [REDAKCE] a u toho byla dne 21.3.2019 podepsána společnost [REDAKCE] se způsobem využití R12, přičemž byl uveden datum vykládky u společnosti [REDAKCE] dne 21.3.2019 se státní poznávací značkou nákladního automobilu [REDAKCE].
45. Dle záznamu o provozu vozidla (se státní poznávací značkou nákladního automobilu [REDAKCE] a s řidičem [REDAKCE]) tento řidič nakládal v předmětnou dobu gumu o hmotnosti 23,62 tun na místě [REDAKCE] v Rakousku a odjel s ní v 11:00 hodin dne 20.3.2019 a po zastávkách v [REDAKCE] a [REDAKCE], kde nic nevykládal a naopak mu bylo přiloženo 3,34 tun gumy, vyložil náklad o celkové váze 26,96 tun na [REDAKCE].
46. Dle dokladů o převzetí ve spojení s přehledem příjemek odpadových položek dne 21.3.2019 v 8:55 hodin byl odpad převzat společností [REDAKCE], kdy plátcem a dopravcem byla společnost [REDAKCE] s hmotností 26,96 tun a na tomto dokladu je uvedeno, že se jednalo o odpad 12 12 12 s poznámkou [REDAKCE], tento odpad předal pan [REDAKCE] a měla ho převzít [REDAKCE] za společnost [REDAKCE] je zde ručně podepsáno „[REDAKCE]“, následně dne 25.3.2019 vystavila společnost [REDAKCE] fakturu vůči společnosti [REDAKCE] za dopravu opotřebovaných pneumatik a gum mimo jiné dne 20. března roku 2019 a to přes dopravce [REDAKCE] s registrační značkou [REDAKCE] a ve stejný den 20. března roku 2019 vystavila mimo jiné na stejnou dopravu za „využití odpadu“ fakturu obžalovaná společnost [REDAKCE] vůči společnosti [REDAKCE], následně dne

31.3.2019 vystavila společnost [redacted] fakturu (vystavenou [redacted] [redacted] v[redacted] vůči obžalované společnosti [redacted] za uložení odpadu na skládce týkající se mimo jiné i závozu odpadu dne 21.3.2019, za který byla účtována částka 28.308,-Kč – všechny tyto faktury byly dle výpisu z účtů uhrazeny a byly uhrazeny i faktury dopravcům, jediným disponentem účtu společnosti [redacted] byl [redacted] a co se týče účtů společnosti [redacted] měl dispoziční práva obžalovaný [redacted] a dále [redacted], u některých účtů [redacted].

47. Řidič výše uvedeného vozidla [redacted] jako svědek k tomu uvedl, že v dané době byl zaměstnán jako řidič u společnosti [redacted], dané vozidlo jezdil pravidelně, bylo mu stabilně přidělené a prováděl objednávku dopravy dle instrukcí, jednalo se o nákladku zbytků plastů a gumy v Rakousku okolo [redacted] u recyklační firmy nebo firmy na likvidaci odpadu a sutí, kde k tomu dostali doklady jako CMR, dodací list, vážný list a průvodku odpadu a dále se jednalo o přepravu tohoto nákladu do Čech, přičemž s tímto nákladem jezdili do [redacted], kde byla recyklační linka, kde jim doložili další materiál, vyměnili „papíry“, odevzdali jim původní doklady, které dostali potvrzené jako ukončenou dopravu a dostali nové doklady - tyto nové doklady byly napsané na společnost [redacted], což byla ta společnost, u které nakládali do vozu další materiál a na tu komunální skládku – tedy byly tyto nové doklady napsané na „vnitro“, u této společnosti [redacted] nic nevykládali a došlo jen k dokládce, pokud bylo ještě místo, dokládal se umělý trávník a podobné věci a k vykládce celého nákladu plastů a gumy došlo následně až v [redacted] na skládce [redacted], kde došlo ke zvážení, jednal zde s pracovníkem u okna té váhy, došlo k odevzdání dokladů a složil se tam dodaný materiál na haldu k ostatnímu (nahore byla obsluha buldozeru na skrývání a rozhrnutí, nikdo jiný tam nebyl, kdo by mohl kontrolovat náklad – před nimi to nerozhrnovali, zůstalo to na haldě odpadu). Takto jezdil s nákladem (jednou nebo dvakrát) i jeho kolega pan [redacted].
48. Z výše uvedených dokladů podpořených výpovědí příslušného řidiče pana [redacted] jako svědka mimo jiné bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že byly v březnu 2019 z Rakouska na skládku [redacted] dovezeny pneumatiky a gumy (o tom, že se jednalo i přímo o pneumatiky nesvědčí pouze původní doklad, ale i následná faktura, která byla vystavena i za dopravu opotřebovaných pneumatik a gum) doložené v České republice kusy umělého trávníku, přičemž daný náklad nebyl řádně kontrolován - nedošlo k jeho rozhrnutí na skládce.
49. Výpověď svědka [redacted] považoval soud za zcela věrohodnou a pravdivou, neboť tento svědek nemá žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdivě v neprospěch obžalovaných, k nimž nemá žádný bližší vztah a jeho výpověď je v souladu s ostatními provedenými důkazy.
50. Dle smlouvy o přepravě mezi společnostmi [redacted] jako odesílatelem a [redacted] jako dopravcem (zprávou společnosti [redacted] bylo zjištěno, že společnost [redacted] je spediční společnost, které byla tato přeprava nabídnuta k realizaci a tuto přepravu pak vložila do „burzy přeprav“ a nakonec tuto přepravu zrealizovala společnost [redacted], aby vyutilizovala svá vozidla zpět do České republiky) se mělo nakládat dne 8.dubna 2019 staré gumy v množství 25 tun na místě [redacted] Rakousko a poté jet do [redacted] kde řidič odevzdá doklady z [redacted] a dostane nové dokumenty, se kterými pojedje do společnosti [redacted] v [redacted] a dostane tam průvodní list a s tím pojedje do místa určení na skládku [redacted]. Dle vážního lístku byl náklad naložen na místě [redacted].

████████████████████ Rakousko na vozidlo registrační značky ██████████ o váze 23,18 tun.

51. Dle výpisu mýta předmětné nákladní vozidlo platilo mýto mimo jiné dne 9.4.2019 v 7:14 hodin na mýtném úseku ██████████ – ██████████ a v 10:06 hodin ██████████ – ██████████.
52. Dle faktury od společnosti ██████████ za tuto dopravu z ██████████ do ██████████ s registrační značkou vozidla ██████████ fakturovala dne 24.4.2019 společnost ██████████ společnosti ██████████ částku 10.573,-Kč.
53. Dle průvodního listu pro pohyb odpadu uvedeného na zeleném seznamu měla být původcem odpadu společnost ██████████ a dodavatel společnost ██████████, obchodní označení odpadu zde bylo „plast a kaučuk/ jiné odpady z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 191211“, identifikační kód odpadu 19 12 04 byl přeškrtnut a byl uveden kód 19 12 12 s příjemcem skládka ██████████ a u toho byla dne 9.4.2019 podepsána společnost ██████████ se způsobem využití R12, přičemž byl uveden datum vykládky u společnosti ██████████ dne 9.4.2019 se státní poznávací značkou nákladního automobilu ██████████.
54. Dle přílohy VII dopravu zorganizovala dne 8.4.2019 společnost ██████████, která byla uvedena i jako původce odpadu s kontaktní osobou ██████████ a příjemcem a zařízením na zhodnocení odpadu byla společnost ██████████ v ██████████ s kontaktní osobou odsouzeným ██████████ a ██████████ a dopravcem byla společnost ██████████ s nákladním automobilem s registrační značkou ██████████, kód odpadu byl 19 12 04, kód zhodnocení či zneškodnění odpadu byl R03, R10/R11 a popis odpadu byl „plasty a guma“, odpad o hmotnosti 23,18 tun tomuto odpovídá i vážný lístek od společnosti ██████████, odpad byl přijatý společností ██████████ dne 9.4.2019. Dle mezinárodního nákladního listu byla nakládka v ██████████ a vykládka v ██████████ u společnosti ██████████, odesílatel nákladu byla ██████████, dopravcem společnost ██████████ s registrační značkou vozidla ██████████ a přijala ho společnost ██████████ dne 9.4.2019 a jednalo se o plasty a gumu o hmotnosti 23,18 tun.
55. Dle záznamu o provozu vozidla (se státní poznávací značkou nákladního automobilu ██████████ a s řidičem ██████████) tento řidič nakládal v předmětnou dobu odpad o hmotnosti 26,04 tun na místě ██████████ v Rakousku a odjel s ním ve 12:15 hodin dne 8.4.2019 a následně po zastávce v ██████████ jel do ██████████, kam dojel dne 9.4.2019 v 8:30 hodin.
56. Dle dokladů o převzetí ve spojení s přehledem příjmem odpadových položek dne 9.4.2019 v 9:23 hodin byl převzat společností ██████████, kdy plátcem a dopravcem byla společnost ██████████, odpad s hmotností 26,4 tun a na dokladu je uvedeno, že se jednalo o odpad 12 12 12 s poznámkou ██████████, tento odpad měla dle dokladu převzít ██████████, za společnost ██████████ je zde ručně podepsáno „█████████“, poté dne 15.4.2019 vystavila mimo jiné na tuto dopravu za „využití odpadu“ fakturu společnost ██████████ vůči společnosti ██████████, následně dne 8.5.2019 vystavila společnost ██████████ fakturu (vystavenou opět ██████████) vůči společnosti ██████████ za uložení odpadu na skládce týkající se mimo jiné i závozu odpadu dne 9.4.2019, za který byla účtována částka 27.720,-Kč – všechny tyto faktury byly dle výpisu z účtů uhrazeny a byly uhrazeny i faktury dopravcům, jediným disponentem účtu společnosti ██████████ byl ██████████ a co se týče účtu společnosti ██████████ měl

dispoziční práva obžalovaný [REDAKCE] a dále [REDAKCE], u některých účtů [REDAKCE]

57. Z fotografií skládky [REDAKCE] předložených svědkem [REDAKCE] ve spojení s výpovědí svědka [REDAKCE] soud zjistil, že [REDAKCE] má zařízení na zpracování odpadu, ale odpad ze zahraničí nedováží, kód R12 je kód na zpracování odpadu, skládku řídí obžalovaný [REDAKCE] – o navážení nelegálního odpadu by měl vědět – určitě o tom vědí jednatele, kteří podepsali smlouvy – museli o tom vědět všichni zaměstnanci a [REDAKCE] „nechápe, proč se podepsala smlouva se zahraničím, když se mělo jednat o městskou skládku a odpadů je dost“, obžalovaná společnost [REDAKCE] podle povědomí svědka [REDAKCE] hospodaří dobře, svědku [REDAKCE] od března 2019 do nejméně září 2019 říkali lidi jako [REDAKCE], neboť má [REDAKCE] provoz vedle skládky, je [REDAKCE] a sám viděl, že na skládku dovážejí několikrát denně zahraniční kamiony odpady – neviděl, co tyto kamiony vezou – bylo to za plachtou a přístup na skládku nemá, **zarazila ho ta cizí doprava, protože společnost [REDAKCE] má vlastní autodopravu, se kterou jezdí i do zahraničí a když se na to [REDAKCE] ptal pana obžalovaného [REDAKCE], tak ten mu řekl, že se nic ze zahraničí nedováží, že si [REDAKCE] vymýšlí, že „zahraniční doprava je levnější“, což je podle [REDAKCE] lež,** [REDAKCE] „v odpadech pracuje 30 let“ [REDAKCE] ani společnost [REDAKCE] nemají žádné zařízení na využití odpadu, podle zákona můžete dovážet jen odpad, který by se zde mohl dál využívat, obžalovaná společnost [REDAKCE] nemá povolení na recyklační zařízení, v zahraničí je skládka velice drahá a ne vše se na ni může ukládat a „nechtěl, aby ho někdo tahal po médiích s tím, že se sem tahá zahraniční odpad“, o žádných smlouvách a dovozech jako společník nic nevěděl – nikdo mu o tom nic neřekl, jednatele a prokuristi společnosti [REDAKCE] mluví jen mezi sebou, pak [REDAKCE] **lidi začali posílat na e-mail fotografie, které [REDAKCE] založil do spisu i s daty jejich zaslání, jak to na skládce vypadá, protože „dovážet na městskou skládku zahraniční odpad není obvyklé“, se společností [REDAKCE] měl [REDAKCE] spory o nahlédnutí do účetnictví – chtěl vědět, jak to v té společnosti funguje, dne 9.4.2019 byla svědku [REDAKCE] zaslána fotografie, na které je zaznamenáno větší množství pneumatik vyložených na této skládce (pneumatiky jsou viditelné i na fotografii zaslané dne 23.7.2019).**

58. Výše uvedené skutečnosti zjištěné z provedených listinných důkazů ve spojení s výpovědí svědka [REDAKCE] podporuje výpověď svědka [REDAKCE], který k věci uvedl, že přepravoval odpad z Rakouska do České republiky ve dnech 8.4. až 9.4.2019 jako zaměstnanec společnosti [REDAKCE] – řidič mezinárodní kamionové dopravy vozidlem s registrační značkou [REDAKCE], bylo mu přiděleno jedno vozidlo, které řídil pořád, s tím, že dle pokynů od svého zaměstnavatele přijel z Rakouska, kde **naložil odpad jako gumu a plasty (určitě to nebyla drť), do [REDAKCE] asi v 7:30 hodin, kde odevzdal doklady „papíry“ – konkrétně CMR, dodací list a „papír o odpadu“, něco se přiložilo (byly to rámečky z plastových modelů, plastové výlisky) a dostal nové doklady („na té firmě, pro kterou to jel, se v [REDAKCE] měnily papíry“)** – konkrétně dostal dodací list na skládku, byly mu potvrzeny doklady z Rakouska jako mezinárodní nákladní list a Anhalt VII – nic však nevykládal a potom s tím jel na skládku v [REDAKCE] (podklady k této jízdě – adresu nakládky a adresu vykládky, kód nákladu dostal tento řidič od dispečera), kde ukazoval jen dodací list, který dostal při předchozí výměně dokladů, přijel na váhu, paní ho zvažila a ukázala panu

cestu nahoru na skládku, kde mu ukázali, kam to chtějí vysypat a tam ho vysypal, vrácen mu odpad nebyl, aby ho odvezl zpět – **odpad vizuálně dle něj kontrolován nebyl.**

59. Z výše uvedených dokladů podpořených výpovědí příslušného řidiče pana [REDAKCE] jako svědka také mimo jiné bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že byl v dubnu 2019 z Rakouska, kde byl naložen, na skládku [REDAKCE] dovezen **odpad z automobilového průmyslu jako gumy a plasty v nepodrcené podobě, který byl doložený v České republice rámečky z plastových modelů, plastovými výlisky a určitě se nejednalo v případě odpadu z Rakouska o žádnou drť vzniklou zpracováním odpadu a tento odpad nebyl na skládce nijak vizuálně kontrolován.**
60. Výpověď svědka [REDAKCE] považoval soud za zcela věrohodnou a pravdivou, neboť tento svědek nemá žádný důvod vypovídat úmyslně nepravdivě v neprospěch obžalovaných, k nimž nemá žádný bližší vztah a jeho výpověď je v souladu s ostatními provedenými důkazy.
61. I výpověď svědka [REDAKCE] považoval soud za pravdivou a věrohodnou, byť je z jejího obsahu zřejmé, že tento nemá dobré vztahy k osobám jednajícím za společnost [REDAKCE] jako je obžalovaný [REDAKCE], neboť jeho výpověď je v souladu s ostatními provedenými důkazy a jako společník společnosti [REDAKCE] tento nemá žádný důvod této škodit a lze mu tak uvěřit a soud to považuje za zcela pochopitelné, že tento svědek chce, aby nic takového ve jménu dané společnosti nebylo pácháno a on jako majitel této společnosti s ničím takovým nemohl být spojován.
62. **Dle předpisu přepravy ze dne 30. července 2019 od rakouské společnosti [REDAKCE] vůči společnosti [REDAKCE] (příslušným dopravním prostředkem bylo vozidlo s registrační značkou [REDAKCE]) měl být náklad o váze 25 tun naložen na místě [REDAKCE] dne 31.7.2019 do 8 hodin, poté měla být zastávka na [REDAKCE] ve [REDAKCE] do 8:30 hodin tentýž den, kde se měnily doklady, další zastávkou byla společnost [REDAKCE] v [REDAKCE] tentýž den do 12 hodin, kde měly být opět změněny doklady a poslední zastávkou byla skládka [REDAKCE] dne 1.8.2019 do 9 hodin.**
63. **Dle výpisu mýta předmětné nákladní vozidlo platilo mýto mimo jiné dne 31.7.2019 ve 14:08 hodin na mýtném úseku [REDAKCE] – [REDAKCE] předtím [REDAKCE], [REDAKCE] a 1.8.2019 v 9:21 hodin na úseku [REDAKCE] - [REDAKCE].**
64. **Dle vážního listku byl náklad naložen na místě [REDAKCE] Rakousko na vozidlo registrační značky [REDAKCE] o váze 22,78 tun.**
65. **Dle záznamu o provozu vozidla byl náklad – odpad naložen v [REDAKCE] a vyložen v [REDAKCE] řidičem panem [REDAKCE] a to vozidlem s registrační značkou [REDAKCE] se zastávkami [REDAKCE] na výměnu dokladů a v [REDAKCE] na výměnu dokladů, přičemž v [REDAKCE] náklad doložili, proto je váha jiná oproti nakládce, je v záznamu přímo poznamenáno, že se jedná v [REDAKCE] i ve [REDAKCE] jen o výměnu dokladů a k vykládce došlo až na skládce [REDAKCE].**
66. **Dle mezinárodního nákladního listu byl odesílatel tohoto nákladu původně z [REDAKCE] - [REDAKCE] byla přepsána dle jedné verze mezinárodního listu z přeškrtnutého místa, ve spise je pak i mezinárodní nákladní list, ve kterém je však uvedeno přímo jako výchozí místo [REDAKCE] - v Rakousku a přijala ho společnost [REDAKCE] dne 31.7.2019, dopravcem byla společnost [REDAKCE] s dopravním prostředkem [REDAKCE].**

67. **Dle zpráv společnosti** [redacted] dne 1.srpna 2019 tato společnost vezla odpad na skládku [redacted] – tuto přepravu si u nich objednala rakouská společnost – naložili zboží u rakouské společnosti [redacted], toto zboží vyložili u společnosti [redacted], kde byla dle této zprávy provedena kontrola převáženého materiálu, pak byl materiál zase naložen a jeli s ním na skládku [redacted] – přepravu realizoval řidič [redacted], jinou přepravu na tuto skládku neuskutečňovali.
68. **Dle průvodního listu pro pohyb odpadu uvedeného na zeleném seznamu** měla být původcem odpadu společnost [redacted] a dodavatel společnost [redacted], obchodní označení odpadu zde bylo „plast a kaučuk/ jiné odpady z mechanické úpravy odpadu neuvedené pod číslem 191211“, identifikační kód odpadu 19 12 04 byl přeškrtnut a byl uveden kód 19 12 12 s příjemcem skládka [redacted] a u toho byla dne 1.8.2019 podepsána společnost [redacted] se způsobem využití R12, přičemž byl uveden datum vykládky u společnosti [redacted], dne 1.8.2019 se státní poznávací značkou nákladního automobilu [redacted].
69. **Dle přílohy VII** dopravu zorganizovala dne 31.7.2019 společnost [redacted], která byla uvedena i jako původce odpadu, s kontaktní osobou [redacted] a příjemcem a zařízením na zhodnocení odpadu byla společnost [redacted] v [redacted] s kontaktní osobou obžalovaným [redacted] a [redacted], první dopravce byl [redacted] a druhý [redacted] – oba s dopravním prostředkem s registrační značkou [redacted] kód odpadu byl 19 12 04 odpad určený k dalšímu využití, kód zhodnocení či zneškodnění odpadu byl R03,R12 - tedy byl zde uveden kód ukazující na to, že se jedná o odpad za účelem využití a popis odpadu byl „plasty a guma“, odpad o hmotnosti 22,78 tun byl přijatý společností [redacted] dne 31.7.2019 (tomu odpovídá i **vážný lístek** od společnosti [redacted]) a k této dopravě vystavila dne 31.7.2019 společnost [redacted] fakturu vůči společnosti [redacted] na částku 874 Eur.
70. **Dle dokladů o převzetí ve spojení s přehledem příjmem odpadových položek** dne 1.8.2019 v 8:01 hodin byl převzat společností [redacted], kdy plátcem a dopravcem byla společnost [redacted] odpad s hmotností 25,92 tun a na dokladu je uvedeno, že se jednalo o odpad 12 12 s poznámkou [redacted], tento odpad měla za obžalovanou společnost převzít [redacted], za společnost [redacted] je zde ručně podepsáno „[redacted]“, 5.8.2019 vystavila společnost [redacted] fakturu vůči společnosti [redacted] za dopravu **odpadu z automobilového průmyslu** dne 31.7.2019 a to vozidlem s registrační značkou [redacted], dne 9. září roku 2019 vystavila obžalovaná společnost [redacted] fakturu vystavenou [redacted] vůči společnosti [redacted] za uložení odpadu na skládce týkající se mimo jiné i závozu odpadu dne 1.8.2019, za který byla účtována částka 27.216,-Kč – všechny tyto faktury byly dle výpisu z účtů uhrazeny a byly uhrazeny i faktury dopravcům jediným disponentem účtu společnosti [redacted] byl [redacted] a co se týče účtu společnosti [redacted] měl dispoziční práva obžalovaný [redacted] a dále [redacted], u některých účtů [redacted].
71. **Z fotografií skládky** [redacted] předložených svědkem [redacted] vyplývá, že dne 1.8.2019 byla svědku [redacted] zaslána fotografie, na které je zaznamenáno vozidlo s registrační značkou [redacted] na této skládce.

72. Svědek [REDACTED] k tomu uvedl, že je řidičem mezinárodní kamionové přepravy, v roce 2019 pracoval u společnosti [REDACTED] a jako řidič se řídí pokyny od dispečera o tom, kde je nakládka a vykládka (nevzpomíná si, zda měl nakládky v Rakousku, ale jezdí po celé Unii – pokud by někam dojel a náklad nevyložil, tak by to muselo být jedině na základě pokynů dispečera, na vykládku v [REDACTED] si nevzpomíná, nevzpomíná si ani na nic nestandardního, v [REDACTED] věci vykládali).
73. I z těchto skutečností vyplývá, že na přelomu měsíců července a srpna roku 2019 byl dovezen na skládku [REDACTED] další odpad z automobilového průmyslu z Rakouska.
74. Výpověď svědka [REDACTED] jako řidiče příslušného vozidla byla v tomto směru vyhybavá – působila na soud tak, že tento nechce být spojován s jakoukoliv protiprávní činností, nicméně ze záznamu o provozu vozidla tohoto řidiče v předmětné době je zcela zřejmé, že v [REDACTED] nic nevykládal a veškerý odpad z Rakouska vyložil právě na skládce [REDACTED] a tomu odpovídají i další provedené důkazy.
75. Z výše uvedeného je zřejmé, že v přílohách VII je v příkrém rozporu se skutečností uvedeno, že odpad je přepravován s kódem R12 tedy za účelem jeho využití – evidentně za účelem předstírání, že dojde v České republice k jeho zpracování a využití a nikoliv k jeho uložení na skládku – tedy k odstranění, jak tomu bylo reálně a stejně tak v průvodních listech těchto tří přeprav bylo v extrémním rozporu se skutečností uvedeno, že původcem odpadu je obžalovaná společnost [REDACTED], která však neměla s tímto odpadem společného nic jiného, než právě vytvoření těchto průvodních listů (evidentně za účelem „papírově“ předstírat, že se jedná o nevyužitelný odpad zbylý po využití dovezeného zahraničního odpadu) – rozhodně odpady nijak nezpracovávala a ani tak činit neměla, protože zadání všech těchto doprav odpadů ze zahraničí bylo od počátku z Rakouska na skládku [REDACTED] pouze se zastávkami na výměnu dokladů a podle příslušných záznamů o těchto dopravách je zcela jasné, že takto skutečně tyto dopravy proběhly, je také evidentní, že vše zastřešovala a iniciovala společnost [REDACTED], která měla uzavřeny smluvní dohody s oběma zúčastněnými společnostmi.
76. V tomto ohledu je nutné zdůraznit, že kód R12 je skutečně kódem „za účelem využití“ a tento kód byl uveden i v průvodních listech a i samotné užití tohoto kódu znamená, že se jedná o dosud nezpracovaný odpad, jak vyplývá zejména ze zpráv České inspekce životního prostředí, neboť pokud by se jednalo o odpad „po využití“ - tedy zpracovaný, byl by uveden kód BR12, což nebyl – ač tedy samotné užití kódu R12 na takzvaných „průvodkách“ samo o sobě bez dalších skutečností nesevřel o protiprávní činnosti obžalovaných, neboť tento kód mohl být užit omylem chybně, tak právě u výše uvedených tří přeprav, kdy byl dopravován na první pohled nezpracovaný odpad, je podle posouzení soudu evidentní, že tento kód byl užit v úmyslu zakrýt nelegální přepravu tohoto nezpracovaného odpadu za účelem jeho likvidace.
77. Z výše uvedených skutečností je dle posouzení soudu zřejmé, jak vypadal odpad dovezený na skládku [REDACTED] v předmětných dnech – jednalo se o opotřebované pneumatiky (v tomto ohledu není žádný důvod, proč by byl uveden v prvotních dokladech o daném nákladu chybný údaj, neboť na rozdíl od vyměněných dokladů prezentovaných na skládce [REDACTED] v původních dokladech nebyl žádný důvod uvádět nepravdivé údaje o obsahu dodávky a navíc to, že se jednalo o dopravu pneumatik, vyplývá i z údajů na faktuře vystavené za tuto dopravu) a jiný odpad z automobilového průmyslu, staré gumy, plasty, kaučuk, rámečky z plastových modelů, plastové výlisky, umělý trávník – vše nerozdrcené.

78. V základním popisu tohoto odpadu ze dne 3.1. 2019 (tento byl předkládán ke kontrole České obchodní inspekce v květnu 2019 obžalovaným [REDAKCE]) je uvedeno, že se jedná o odpad 19 12 12 výmět po drcení a přetřídění plastu a pryže se sypkou konzistencí a dále je uvedeno, že kvalita tohoto odpadu byla dokladována na základě odborného úsudku, podepsán pod tímto je za společnost [REDAKCE].
79. Z pohledu soudu se sice jeví zřejmý nesoulad mezi skutečně dovezeným odpadem a tím, jak byl tento odpad prezentován v listinách dodaných k němu na skládku [REDAKCE], nicméně pro potvrzení svého laického závěru nechal soud zpracovat odborné vyjádření České inspekce životního prostředí, ve kterém je bez jakýchkoliv pochybností potvrzeno i z odborného hlediska, že dovezený odpad neodpovídá v dokladech prezentovanému odpadu – průvodní dokumentace nekorespondovala se vzhledem odpadu a také je z odborného vyjádření zřejmé, že pokud by byla provedena zákonem stanovená kontrola dovezeného odpadu, tak by musel být tento nesoulad odhalen, neboť v odborném vyjádření je uvedeno, že v případě odpadu 19 12 12 se má jednat o odpad pocházející z technologického procesu spočívajícího v úpravě odpadu například tříděním, drcením, lisováním a peletizací, za zařazení takového odpadu je odpovědný provozovatel zařízení ke zpracování odpadu, základní popis odpadu zpracovává původce odpadu a je ho nutné zpracovat vždy pro odpady předávané do zařízení pro skládkování a předat ho provozovateli skládky, v základním popisu odpadu by měl být mimo jiné popsán způsob vzniku odpadu, jeho vlastnosti a složení a pokud je v základním popisu odpadu uvedeno „výmět po drcení a přetřídění plastu a pryže se sypkou konzistencí“ (tedy to, co bylo uvedeno v příslušném popisu odpadu), může takový odpad obsahovat takové druhy odpadů, které byly předmětem přetřídění a drcení ze vstupních plastových a pryžových odpadů, které nejsou vhodné pro další využití, mělo by se jednat o drcený výmět, drcený zbytkový odpad, který vznikl po zpracování vstupního plastového či pryžového odpadu v zařízení určeném pro nakládání s odpady a to mechanickou úpravou před jejich využitím nebo odstraněním a měl by být tento zbytkový odpad především v podobě drcené sypké směsi odpadů po jejich třídění a při předávání k uložení odpadu na skládku by se v takovém odpadu neměly v žádném případě nacházet nedrcené celé opotřebované pneumatiky a další odpady v nepodrcené podobě jako nepodrcené odpady z automobilového průmyslu, nedrcené staré gumy, plasty, kaučuk, rámečky z plastových modelů, plastové výlisky či umělý trávník a v dodávkách takového odpadu by při řádně provedené vizuální kontrole přebíraného odpadu za účelem skládkování příslušný pracovník provozovatele skládky odpadů měl identifikovat, že v daném případě „nejde o zbytkový odpad po drcení se sypkou konzistencí“ (pokud by nebyl výmět výstupem ze zařízení k drcení odpadů, ale byl by to odpad po prostém vytrídění odpadů, tak by mohl obsahovat i kusy nedrcených materiálů, ale v tomto případě se mělo jednat o výmět ze zařízení k drcení odpadů), celé opotřebované pneumatiky lze jednoznačně zařadit jako výrobky s ukončenou životností, které by neměly být ukládány do tělesa skládky a odpad s jejich obsahem by neměl být na skládku buď vůbec přijat nebo by musely být tyto pneumatiky z odpadu vyseparovány jako nežádoucí příměs, způsob přejímání odpadů je dán podmínkami uvedenými v povolení k provozu zařízení a ve schváleném provozním řádu dané skládky odpadů a při příjmu veškerých odpadů na skládku by měla proběhnout jejich kontrola a to jak předávaných dokumentů tak i kontrola vizuální, zda byl přivezen k uložení odpad, který je deklarován v dokumentech a skutečně složením odpovídá přijímanému odpadu a odpad pocházející ze zahraničí by neměl být na skládce vůbec přijat – je to zákonem zakázáno a to ani po předchozí úpravě v zařízení pro nakládání s odpady umístěným v České republice, avšak základní popis odpadu může být účelově zpracován tak, aby zatajil skutečný původ odpadu, provozovatel skládky vychází především z údajů poskytnutých dodavatelem odpadu, avšak to jej nezabývá povinnosti důsledněji vizuálně kontrolovat dodávaný odpad a jeho soulad se

základním popisem odpadu a pakliže by takovou kontrolu prováděl, musel by konstatovat nesoulad odpadu se základním popisem odpadu a takto deklarovaný odpad k příjmu odmítnout a jestliže tak nečinil, tak rezignoval na skutečnost, jaké odpady a jakého původu fakticky přejímá, neboť **v případě kontroly by musel odhalit, že přijímané odpady nebyly podrobeny zmenšení frakce, která by odpovídala deklarovanému drcení v zařízení k úpravě odpadů**, při důsledné vizuální kontrole by musel být odhalen nesoulad písemného deklarování v základním popisu odpadu a skutečného stavu při vysypávání odpadů v tělese skládky a při důslednější kontrole odpadu **bylo možné odhalit, že odpad je fakticky ze zahraničí a takové podezření lze mít i s ohledem jiné dopravy na skládku odpadů než je běžná a to konkrétně nestandardní dopravy v rámci mezinárodní kamionové dopravy** a to zejména v případě zjevných opakovaných dodávek většího množství odpadů, provozovatel skládky by měl být dostatečně erudovaný při vizuálním zhodnocení zjistit, že skutečný charakter odpadů **neodpovídá deklarované podrcené frakci** a má zákonnou povinnost odmítnout odpady, které na skládku být uloženy nesmí, přijetí odpadu je vždy podloženo smluvním vztahem mezi dodavatelem odpadu a provozovatelem skládky a pro provozovatele skládky **jde vždy o finanční příjem**, z čehož vyplývá, že **provozovatel skládky není nijak zvlášť motivován k tomu, aby zjišťoval skutečný původ odpadu**, ukládal-li na skládku odpad povoleného katalogového čísla.

80. Z výše uvedených skutečností zjištěných z provedených důkazů vyplývá, že došlo k organizované přepravě odpadu z automobilového průmyslu ze zahraničí za účelem jeho odstranění uložením na skládku, přičemž společnost [REDAKCE] zastoupená panem [REDAKCE] měla v tomto hlavní roli, neboť zajistila přepravu odpadu z Rakouska do místa s určením s přesnými pokyny, jak při přepravě postupovat, kde vyměnit doklady a podobně, sama deklarovala záměrně chybně převážený odpad jako odpad určený k dalšímu využití s kódem 19 12 04 a jako původce uvedla sebe, znala z předchozí spolupráce společnost [REDAKCE] jako osobu, která má povolení na zpracování odpadu a tedy je možné předstírat, že odpady u této společnosti budou zpracovány, což je legálně možné i u odpadů ze zahraničí a tato společnost tedy předstírala jednáním již odsouzeného [REDAKCE] jakožto osoby ve vedoucím postavení vykonávající v této společnosti kontrolní a řídicí činnost výměnou dokladů využití tohoto odpadu, že odpad zpracovala, byť toto neučinila a reálně to ani nebylo možné vzhledem k množství tohoto odpadu a v evidencích provozovny v [REDAKCE], která jako jediná v této společnosti odpad zpracovávala, toto není zaznamenáno a vystupovala v České republice jako původce tohoto odpadu, změnila pouze dokladové kategorii odpadu na kategorii 19 12 12 – tedy na odpad obecné povahy bez materiálového využití určený ke skládkování a společnost [REDAKCE] našla ve společnosti [REDAKCE] zastoupené obžalovaným [REDAKCE] osobu, která bude ochotna odpad ze zahraničí na své skládce zlikvidovat, přičemž bude předstíráno, že se nejedná o odpad nezpracovaný, nýbrž zpracovaný a to společností [REDAKCE] přestože ze vzhledu tohoto dováženého odpadu ze zahraničí muselo být na první pohled zřejmé, že se nejedná o zpracovaný odpad (jednalo se o pneumatiky a další odpad z automobilového průmyslu doložený kusy umělého trávniku, plastovými výlisky, plastovými rámečky) – **soud nijak nezpochybňuje to, že obžalovaným nemuselo být známo například to, že byly při jedné z těchto přeprav naloženy v zahraničí pneumatiky**, jak je naprosto zřejmé zejména z dokladů k této přepravě a odpovídá to i fakturě za tuto dopravu, soud pouze v této souvislosti zdůrazňuje, že **takový odpad** a stejně tak kusy umělého trávniku, plastové výlisky a podobně **zcela zřejmě neodpovídá popisu odpadu v dokladech, které byly obžalovaným finálně prezentovány a takový odpad neměl být vůbec na skládku přijat**, jak je zřejmé zejména z odborného vyjádření České inspekce životního prostředí a vyplývá to i z logiky věci, provozovatel skládky vychází sice především z údajů poskytnutých dodavatelem odpadu, avšak to jej nezabavuje povinnosti důsledněji vizuálně kontrolovat

dodávaný odpad a jeho soulad se základním popisem odpadu a **jestliže by obžalovaný jako vedoucí skládky sám nebo prostřednictvím svých zaměstnanců takovou kontrolu prováděl, musel by zjistit nesoulad odpadu se základním popisem odpadu a takto deklarovaný odpad k příjmu odmítnout a jestliže tak obžalovaný nečinil, tak rezignoval na skutečnost, jaké odpady a jakého původu fakticky přejímá, neboť v případě kontroly by musel odhalit, že přijímané odpady nebyly podrobeny zmenšení frakce, která by odpovídala deklarovanému drcení v zařízení k úpravě odpadů, při důsledné vizuální kontrole by musel být odhalen nesoulad písemného deklarování v základním popisu odpadu a skutečného stavu při vysypávání odpadů v tělese skládky a při důslednější kontrole odpadu bylo možné odhalit, že odpad je fakticky ze zahraničí a to zvláště s ohledem na to, že obžalovaný sám sjednával smlouvu se zahraniční společností, která vývoz odpadu ze zahraničí organizovala a obžalovaný věděl i o tom, že tento odpad jde právě přes společnost [REDAKCE], s jejímž zaměstnancem také jednal – tedy obžalovaný, i kdyby vyloženě úmyslně nespolupracoval v rámci výše uvedené organizované skupiny, tak měl minimálně důvod důsledně prověřovat, zda je skutečně společnost [REDAKCE] původcem dováženého odpadu a podezření, že není, by muselo kromě nesouladu odpadu se základním popisem odpadu ještě posílit to, že byla k dovozu odpadu použita odlišná doprava na skládku odpadů než je běžná a to mezinárodní kamionová doprava (ostatně toto podezření bylo vzbuzeno i ve svědku [REDAKCE], ač tento neměl na rozdíl od obžalovaného [REDAKCE] povědomí o tom, že odpad původně pochází od zahraniční společnosti a i z výše uvedeného odborného vyjádření je evidentní, že použití tohoto druhu dopravy mělo být pro provozovatele skládky – zaměstnance skládky alarmující), jakožto vedoucí skládky obžalovaný [REDAKCE], i kdyby v danou chvíli nebyl přímo na místě, měl mít kontrolu nad skládkou a nad prací zaměstnanců skládky a pokud obžalovaný na danou kontrolu nerezignoval schválně jakožto člen organizované skupiny, tak minimálně obžalovaný bez přiměřených důvodů (smlouva byla sjednána se zahraniční společností a odpad byl přivážen mezinárodní kamionovou dopravou) spoléhal na to, že k likvidaci odpadů ze zahraničí na jeho skládce nedojde, přičemž tímto svým jednáním obžalovaný [REDAKCE] umožnil minimálně z nedbalosti jako vedoucí skládky – ředitel obžalované společnosti, aby byl takový odpad přesto převzat a zlikvidován na skládce [REDAKCE], přičemž všem zúčastněným osobám muselo být zjevné, že tento odpad byl prvotně vyprodukován v zahraničí a že nebyl nijak zpracován a neodpovídá tedy základnímu popisu odpadu.**

81. Z výše uvedeného vyplývá, že přítomní zaměstnanci na skládce [REDAKCE], kterou řídil obžalovaný [REDAKCE] a bez jehož svolení přímého či prostřednictvím podřízeného zaměstnance nemohl být povolen vjezd či vstup na skládku a složení zde odpadu podle provozního řádu skládky, **pokud by zkontrolovali základní popis tohoto odpadu se skutečným nákladem, což byl odpad z automobilového průmyslu (plasty a guma – rozhodně nic drceného, natož sypkého, jak je uvedeno v základním popisu odpadu), muselo by všem zaměstnancům skládky být jasné, že se nejedná o deklarovaný odpad a že není na místě takový odpad přijmout, přesto žádný takový odpad nebyl odmítnut, naopak byl zvážen a přijat (toto přijetí odpadu bylo vždy potvrzeno ručně psaným podpisem s příjmením obžalovaného a strojním uvedením jména vážné), což svědčí minimálně o tom, že dané dodávky obžalovaný [REDAKCE] jako jejich šéf – vedoucí skládky řádně nekontroloval sám ani prostřednictvím svých zaměstnanců a musel přinejmenším vědět, že tím může umožnit likvidaci odpadů ze zahraničí v České republice – v tomto ohledu je nutné poukázat na to, že obžalovaný [REDAKCE] na místě dané skládky byl přítomen při všech i neplánovaných kontrolách ze strany České inspekce životního prostředí a dle provozního řádu skládku bez jeho kontroly nemůže být v podstatě skládka provozována**

a vedoucí provozu či jiný zaměstnanec ho pouze zastupuje v době jeho nepřítomnosti – tudíž nejsou žádné pochybnosti o tom, že daný protiprávní postup obžalovaný minimálně z nedbalosti umožnil, neboť věděl, když obžalovaný [redacted] byl tou osobou, která měla kontrolu jak nad obchodními záležitostmi tak i nad provozem dané skládky, že odpad pocházel původně ze zahraničí a mohl se dozvědět o jeho nezákonné likvidaci na své skládce a to z nesouladu vzhledu odpadu s jeho základním popisem a i s ohledem na to, že jako [redacted] to byl právě obžalovaný [redacted], kdo sjednal dohodu se zahraniční společností [redacted] o dovozu a likvidaci odpadu ze zahraničí.

82. Zároveň je těmito důkazy vyvrácena obhajoba obžalovaného [redacted] o tom, že pouze společnost [redacted] zprostředkovávala likvidaci odpadů, které pocházeli od společnosti [redacted] a že „odpad odpovídal průvodnímu listu a základnímu popisu odpadu“, neboť je z výše uvedeného naprosto nepochybné to, co také vyplývá již ze smlouvy mezi společnostmi [redacted] a společností [redacted] a tedy to, že výše uvedené odpady (odpad z automobilového průmyslu) byly ze zahraničí rovnou (jen se zastávkou na výměnu dokladů mimo jiné u společnosti [redacted]) převezeny na skládku [redacted] k likvidaci, o čemž by měl obžalovaný [redacted] jako vedoucí skládky vědět již jen z toho důvodu, že dovážený odpad neodpovídal dokladům k němu doloženým, jak bylo výše podrobně rozebráno, mělo se jednat o sypký již zpracovaný odpad.
83. Také je výše uvedenými důkazy zcela vyvrácena obhajoba obžalované společnosti [redacted] o tom, že „v konkrétních předmětných případech materiál odpovídal katalogovému číslu odpadu a kdyby neodpovídal, tak by se to dále řešilo“, neboť je zřejmé, že odpad neodpovídal (například pneumatiky mají jiné číslo kategorie odpadu, stejně tak neodpovídaly základnímu popisu odpadu i nepodrcené odpady z automobilového průmyslu, nedrcené staré guma, plasty, kaučuk, rámečky z plastových modelů, plastové výlisky či umělé trávníky – tedy odpady, které prokazatelně dle prvotních dokladů k dopravě a dalších dokladů o přepravě a výpovědi řidičů jako svědků v předmětných odpadech přivezených v danou dobu na skládku byly) a stejně se to neřešilo.
84. Dle příloh VII ve spojení se záznamy o provozu vozidla, mezinárodními nákladními listy, vážnými listky a fakturami proběhly v danou dobu i **další závozy odpadu od společnosti [redacted] do společnosti [redacted]** a to například ve dnech 2. až 3.7. - jednalo se dovoz odpadu plasty a guma 19 12 04 do zařízení v [redacted], 19.7. - 22.7. - jednalo se dovoz odpadu plasty a guma 19 12 04 do zařízení v [redacted], dne 31.8., 5.4. - 8.4.2019 (jednalo se dovoz odpadu plasty a guma 19 12 04 do zařízení v [redacted] - dopravu zorganizovala dne 8.4.2019 společnost [redacted], která byla uvedena i jako původce odpadu, s kontaktní osobou [redacted] a příjemcem a zařízením na zhodnocení odpadu byla společnost [redacted] v [redacted] s kontaktní osobou obžalovaným [redacted] a [redacted] a v jednom případě byl první dopravce [redacted] s registrační značkou [redacted] a druhý [redacted] s dopravním prostředkem s registrační značkou [redacted], kód odpadu byl 19 12 04, kód zhodnocení či zneškodnění odpadu byl R03,R10/R11 a popis odpadu byl „ plasty a guma“, tento odpad o hmotnosti 23,94 tun byl přijatý společností [redacted] dne 8.dubna 2019, byl ve stejnou dobu dopravován i náklad společností [redacted] s dopravním prostředkem s registrační značkou [redacted] o hmotnosti 23,48 tun, který byl přijat společností [redacted] také dne 8.4.2019), 9.4. - 10.4.2019 (jednalo se zde dle těchto dokladů dovoz odpadu plasty a guma 19 12 04 do zařízení v [redacted]), 3.9., 8.9.2019.
85. Stejně tak bylo z potvrzení o převzetí ve spojení s přehledem příjemek odpadových položek a z průvodních listů zjištěno, že proběhly i další dodávky odpadu od společnosti [redacted]

do společnosti [redacted], dle přehledu příjemek odpadových položek jich proběhlo celkem 79 včetně výše uvedených 3 předmětných závozů, případně od společnosti [redacted] ke společnosti [redacted] a to minimálně ve dnech 12.3., 13.3., 25.3., 26.3., 5.4., 8.4., 9.4., 10.4., 15.4., 9.5., 13.5., 14.5., 17.5., 3.7. (k tomuto bylo však v průvodním listu uvedeno, že se jedná o omyl), 17.7., 19.7., 22.7., 23.7., 26.7., 20.8., 21.8., 22.8., 23.8., 27.8., 30.8., 18.9.2019 a i zde je vesměs pod převzetím odpadu podepsáno ručně „[redacted]“ a všechny průvodní listy až na data a státní poznávací značky nákladních automobilů vyhlíží zcela shodně.

86. Dle pokynů k dopravě ze dne 2.7.2019 ve spojení s výpisem z obchodního rejstříku soud zjistil, že i u této dopravy byly zaznamenány pokyny pro dopravce [redacted] podle výpisu z obchodního rejstříku je společnost [redacted] (mimo jiné společnost zabývající se vnitrostátní dopravou) takové, že tento má jet z [redacted] v Rakousku (zboží byl PVC granulát) ke společnosti [redacted] a pak má jet s tímto zbožím do [redacted] na skládku [redacted] a příslušné rakouské doklady nesměl ukazovat při kontrole – ovšem zde dle záznamů o provozu vozidla nebyla zaznamenána zastávka v [redacted] a bylo uvedeno, že odpad byl odvezen do [redacted].
87. Z výše uvedených stejných průvodních listů a výše uvedeného pokynu k dopravě a fotografií skládky v předmětné době a dalších skutečností vyplývá vážné podezření, že výše uvedené 3 dovozy odpadu ze zahraničí nebyly jedinými případy a takových dovozů bylo více, což je vyjádřeno v obžalobě a následně i v rozsudku slovy „nejméně“, nicméně u těchto dalších závozů nebylo obžalovaným bez důvodných pochybností prokázáno, že se jedná o dovoz odpadu ze zahraničí (bez jeho předchozí vykládky u společnosti [redacted] a nakládky dalšího odpadu) přímo na skládku [redacted] jako tomu bylo nepochybně u předmětných 3 přeprav, kde toto bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno zejména z pokynů dopravci ve spojení se záznamy o provozu použitých vozidel a dalšími důkazy, které s těmito důkazy byly v naprostém souladu, proto soud stejně jako obžaloba v souladu se zásadou v pochybnostech ve prospěch obžalovaných další případy závozů obžalovaným za vinu nekladl.
88. K věci byla vyslechnuta jako svědkyně obsluha váhy [redacted] (tedy ta osoba, která měla být nejméně u příjezdu nákladu odpadu ve formě pneumatik a kusů umělého trávníku v březnu 2019) jako svědkyně, která uvedla, že jako obsluha váhy na skládce komunálního odpadu je zaměstnaná od listopadu 2018 do současné doby, [redacted] žádné pokyny od obžalovaného [redacted] neměla, její nadřízená je [redacted], její kolegyně, která ve společnosti stále pracuje, je paní [redacted], pokyny k práci má standardní tak, jak byla zaučena, málokdy předem věděla, co přijede za závozy – funguje to tak, že přijedou vozidla, řidič vystoupí a přinese jí podklady, kterými jsou základní popis odpadu a „průvodka“, což je čestné prohlášení dodavatele odpadu, co přiváží za odpad, je tam kód odpadu, název odpadu a název dodavatele – původce odpadu, „oni“ zkontrolují odpad, pak pustí řidiče s nákladem na váhu, zváží ho a podívá se na kamery, zda odpad odpovídá tomu, co je uvedeno v papírech (odpad [redacted] vidí jen na kameře – vidí jen to, co je nahoře), pak ještě komunikuje s obsluhou skládky, která ten náklad vidí naživo a která jí potvrdí, zda se jedná o odpad, který je v čestném prohlášení (tedy konkrétně, jestli kód odpadu odpovídá tomu odpadu a když to neodpovídá, tak se domluví a to čestné prohlášení pozmění co se týče kódu odpadu – obsluhou v tu dobu byl pan [redacted] a [redacted]), pak přijede řidič zpátky prázdný a ona mu vytiskne váženku – nikdy se jí nestalo, že by nějaký náklad nepřijala, maximálně by nepřijala odpad, když by neměli čestné prohlášení a ani nevěděli, co v nákladu mají a na jakou firmu – kdyby čestné prohlášení neměli, tak jí nadiktují údaje a ona jim v systému vytiskne a oni jí ho podepíší – plastové odpady a papír přijímají, také přijímají gumy – pneumatiky ty mají kód počínající asi 160 a plasty a gumy mají

jiný kód, respektive takový název odpadu nemají a jednalo by se zřejmě o plastové obaly nebo směsné obaly, kde je kód 150 nebo 106, od obcí, **odpad ze zahraničí rozhodně nepřijímají** – není jí známo, že by někdy přijel odpad ze zahraničí, **nepřijímají ani zbytky umělého trávníku a gumu**, společnost [REDAKCE] jim vozila odpady s kódem 19 12 12 – jiný odpad, co to bylo konkrétně, si nevybavuje, evidenci přijatého odpadu ona zaznamenává do systému, „neví, jak by řešili, kdyby někdo přivezl odpad, který skládka nemůže přijímat“.

89. K věci byla vyslechnuta jako svědkyně obsluha váhy [REDAKCE] (tedy **ta osoba, která měla být u příjezdu nákladu odpadu ve formě starých gum a plastu v dubnu 2019**) jako svědkyně, která k věci uvedla, že jako obsluha váhy na skládce komunálního odpadu u obžalované společnosti pracuje 9 let (na pozici vážné v roce 2019 tam byla kromě ní jen [REDAKCE]) a její náplní práce je přijímat odpad – při tom ho vizuálně zkontrolovat kamerou, zvážit ho, přebrat doklady (požaduje průvodku od původce odpadu, základní popis odpadu, kde si [REDAKCE] zkontroluje, zda odpad odpovídá dokladům od původce odpadu) a poučit člověka, který jede na skládku, jak se tam má chovat a v případě, že by něco nebylo v pořádku, tak by dala znamení obsluze skládky (pravidelně jsou tam 4 zaměstnanci – teď již tam nejsou ti zaměstnanci, co tam pracovali v roce 2019), aby náklad zkontrolovala a pokud to v pořádku není, tak jsou povinni poslat dotyčného s nákladem pryč – to se však [REDAKCE] nikdy nestalo, odpad 19 12 12 jsou jiné odpady z mechanické úpravy – jsou to odpady upravené tak, aby se daly přijmout na skládku, přičemž pneumatiky pod tímto kódem nejsou, ty mají vlastní kód a to 16 01 03 a když tento kód není u nákladu uveden, tak je to důvod takový náklad nepřijmout a ona by takový náklad vracela, nikdy nezažila, aby byly v odpadu **kusy umělého trávníku**, ale kdyby tam byly, tak by **pod odpad 19 12 12 nespadaly a takový odpad by odmítla a upozornila by vedoucího směny** (neví, kdo byl vedoucím směny v roce 2019), což je pan [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE], kteří zabezpečují chod skládky a jsou vždy přítomni na místě, **že tam je špatný odpad, odpad by nepřijmula** a „dále by se to řešilo na kraji“, **obžalovaný [REDAKCE] je v obžalované společnosti na pozici vedoucího** a „s její pozicí nemá nic společného“ a **na skládce ho neviděla**, její přímou nadřízenou je [REDAKCE], která je na pozici „manager office“, ale ta není přítomna na skládce ani není přítomna na přilehlém objektu, [REDAKCE] **neví, jak se na vážním lístku ocitl ručně psaný podpis a razítko** – tento lístek vytiskne a v tu dobu tam razítko není, dá ho k podpisu dopravci a poté vážní lístek založí do dokladů a nic s ním dále nedělá, v případě, že odpad předává, tak lístek podepíše a jindy ne.

90. [REDAKCE] k věci jako svědek uvedl, že od roku 2015 pracuje jako obsluha skládky [REDAKCE] a **jeho nadřízeným je obžalovaný [REDAKCE] jako vedoucí skládky**, který by měl vše kontrolovat – zavolá mu, co se má udělat a jak se to má udělat, řeší nesrovnalosti – obžalovaný **není na místě**, vedoucí směny by měl vše kontrolovat, když není na místě vedoucí skládky – tohoto zastupuje v době jeho nepřítomnosti – [REDAKCE] **neví, kdo byl v roce 2019 vedoucím směny** – „od nějakého roku je to asi on“, [REDAKCE] **neví, jakou roli má v obžalované společnosti [REDAKCE]**, většinou se řeší již na váze, když vozidlo přiveze něco, co nemá – „když je nesrovnalost mezi doklady a přivezeným odpadem“ – kontroluje se to podle průvodky a na kamerách, řeší se to tak, že **mu vážné zavolají, že to potřebují dodatečně zkontrolovat**, kontroluje se to, když se to vozidlo vysype na skládce – pokud není odpad v pořádku, řeší se to telefonicky s vedoucím skládky, pak se to naloží zpátky a odveze, v případě, že je odpad v pořádku, tak ho manipulační dělníci navedou na místo skládky a dají mu vědět vysílačkou, co se tam veze za odpad – nesdělují mu kódy odpadu – jen mu řekne, jaký druh odpadu to je, [REDAKCE] bylo řečeno, že nějaká vozidla přivezla něco, co přivést neměla, na skládku [REDAKCE]

91. K věci byla vyslechnuta jako svědkyně také [REDAKCE], která uvedla, že obžalovaný [REDAKCE] a ten **dojednává smlouvy mezi obžalovanou společností a dalšími subjekty a smlouvy pak podepisuje jednatel, i obchodní zástupce pan [REDAKCE] mohl vytvořit smlouvu, [REDAKCE] dělá fakturaci, k podpisu na příjemce odpadu „[REDAKCE]“ nejprve uvedla, že to „je její podpis“, ale neví, jak se tam ocitl a pak uvedla, že „to nepodepsala“ – v předmětnou dobu od listopadu 2016 do srpna 2020 byla [REDAKCE] v okamžiku vážení na místě nebyla – „zaměstnanec na váze by měla řídit, ale [REDAKCE] je za ně řídit asi pan [REDAKCE] jako vedoucí skládky, [REDAKCE] je asi obžalovaný [REDAKCE] v roce 2019 nebyl žádný vedoucí směny – nikdo takový tam není, nejedou na směny, vedoucím provozu by měl být asi pan [REDAKCE]“, nepřijímala odpad, v případě problémů s odpadem se to řeší tak, že se odpad odmítne a nahlásí se to na příslušné úřady – „neví nic o tom, že by v roce 2019 byl navážen špatně deklarovaný odpad na jejich skládku“, nedělala v té době nic jiného než, že vystavovala faktury ze systému podle toho, co zadají na váze a k rozporům ve své výpovědi posléze uvedla, že „takhle se podepisuje, ale toto určitě nepodepsala“ a „neví, kdo to podepsal a proč se podepsal jejím jménem“.**
92. K podpisu na vážném lístku vypovídala i svědkyně [REDAKCE], která uvedla, že **podpis nepoznává**, dále uvedla, že v obžalované společnosti v předmětné době řešila personalistiku a mzdy – účetní věci, smlouvy v roce 2019 s dodavateli sjednával asi pan [REDAKCE].
93. **Dle dokladů o letenkách** obžalovaný odletěl dne 15.3.2019 do [REDAKCE], kam přiletěl dne 16.března 2019 a odletěl odtud dne 23.března 2019.
94. Z výše uvedeného nelze určit s jistotou, kdo podepsal příslušné vážné lístky ručně psaným podpisem [REDAKCE] – obě svědkyně [REDAKCE] popírají, že by tento podpis učinily – svědkyně [REDAKCE] sice uvedla, že „se takto podepisuje“, ale to neodpovídá jejímu podpisu na protokolu o kontrole a navíc sama popřela, že se jedná o její podpis, příslušná vážná jako svědkyně uváděla, že v době její přítomnosti nebyl vážný lístek podepisován a opatřován razítkem obžalované společnosti a byť se jeví jako logické, že tyto vážné lístky podepsal někdo, kdo mohl obžalovanou společnost zastupovat – tedy buď obžalovaný [REDAKCE] nebo [REDAKCE] a je i zřejmé, že vedení obžalované společnosti o těchto závozech vědělo – ostatně na ně byly vystaveny faktury a předtím uzavřena smlouva, nemá přítomnost tohoto ručně psaného podpisu žádný podstatný význam pro rozhodování o vině či nevině obžalovaného, neboť bezpečně neprokazuje, že obžalovaný [REDAKCE] byl v době těchto závozů přítomen na místě skládky a naopak z jiných důkazů vzniká minimálně pochybnost, zda tam byl v březnu 2019, když v tu dobu měl letenky do [REDAKCE].
95. Dále k věci vypovídal jako svědek [REDAKCE] (obsluha kompaktoru na skládce [REDAKCE]), který uvedl, že k němu najížděla nákladní auta s odpadem, vykládali odpad a on ho hutnil, mohlo se stát, že by nějaký odpad nepřijal jako azbest, eternit, hořlaviny, nebezpečné odpady, gumy – v takovém případě by zavolal svého vedoucího [REDAKCE] a gumy, pneumatiky by vyndal a dal by tento odpad na stranu – dal by je mimo skládku, s doklady od odpadu svědek [REDAKCE] do styku nepřišel, ale komunikuje s paní [REDAKCE] o tom, zda ten odpad, co ona má v papírech souhlasí s reálným odpadem a kdyby tam byly gumy, pneumatiky, tak by jí to nahlásil – nestalo se, že by přijel kamion jen pneumatik, ale stalo se, že tam těch pneumatik bylo víc – [REDAKCE] nikdy nezhutnil odpad, který by na skládku nepatřil.

96. Soud obsah výše uvedených výpovědí zaměstnanců obžalované společnosti jako svědků nepovažoval za věrohodné, neboť jsou tyto výpovědi v rozporu s ostatními provedenými důkazy zejména záznamy o provozu motorových vozidel a dalšími listinami k přepravě předmětného odpadu ve spojení se základním popisem odpadu, ze kterých je evidentní, že minimálně v době, kdy měla být ve službě svědkyně [REDAKCE], byly přivezeny pneumatiky a kusy umělého trávníku a pokud by tato svědkyně postupovala tak, jak vypovídala, tak by muselo dojít minimálně ke změně kódu odpadu na dokladech, když svědkyně si byla nepochybně vědoma, jak vyplývá z její výpovědi, že kód pro pneumatiky je jiný, než byl uveden na průvodním listu, také si byla vědoma toho, že je jiný kód pro plasty, dokonce svědkyně uvedla, že nepřijímají kusy umělého trávníku jako odpad, přičemž ze zcela věrohodné výpovědi svědka [REDAKCE] je evidentní, že právě tento odpad byl přiložen k nákladu pneumatik - gum, které měla podle dokladu o převzetí přebírat právě paní [REDAKCE] a pokud by opravdu kontrolovala „průvodku“ se základním popisem odpadu, tak by musela zaznamenat, že tyto dva dokumenty neodpovídají i bez ohledu na to, že konzistence přiváženého odpadu rozhodně nebyla sypká, jak je uvedeno v základním popisu odpadu, stejně tak [REDAKCE] uvedl jako svědek, že by nepřijal gumy, které však prokazatelně také v tu dobu byly přijímány, [REDAKCE] uváděla, že obžalovaného na skládce neviděla, byť je z protokolů o kontrole zřejmé, že se tam opakovaně vyskytoval, obdobně [REDAKCE] uváděla, že na místě nebyla, ač se tam také v předmětné době dle protokolu o kontrole vyskytovala – soud posoudil výpovědi těchto svědků tak, že buď tito svědci vůbec nebyli přítomni návozu daných tří závozu pneumatik a dalšího odpadu z automobilového průmyslu neboť pokud by byli, tak by museli nesrovnalosti a nepřijatelnost přijetí tohoto odpadu na skládku zaznamenat, pokud zaměstnanci skládky postupovali opravdu tak, jak líčili ve svých výpovědích nebo jejich výpověď byla úmyslně minimálně zkreslená ve snaze vyvinut obžalované [REDAKCE] a společnost [REDAKCE] jako své nadřízené a zaměstnavatele z dané trestné činnosti.
97. Z výpovědí všech osob pracujících na dané skládce je také zřejmé, že odmítají připustit přítomnost vedoucích pracovníků v předmětnou dobu na skládce – obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že fakticky za něj skládku řídil fakticky pan [REDAKCE], pan [REDAKCE] k tomu uvedl, že „on fyzicky u předmětných závozu nebyl a ani s nikým z obou společností nejednal a dozvěděl se o tom od obžalovaného [REDAKCE]“, dle vážné [REDAKCE] byla její nadřízenou na skládce [REDAKCE], která ale popírala, že by se v tu dobu nějak angažovala na skládce s tím, že [REDAKCE] byla v tu dobu na mateřské dovolené a v té době zaměstnance řídil pan [REDAKCE] (který tam dle své výpovědi nebyl) a ředitelem byl obžalovaný [REDAKCE] (který tam také dle své výpovědi nebyl), vedoucím provozu byl pan [REDAKCE] (v rozporu s tím je však to, že stejně jako obžalovaný [REDAKCE] se objevila [REDAKCE] na místě v předmětnou dobu v březnu 2019 v době kontroly ze strany České inspekce životního prostředí) a popřela i, že by to byl její podpis na vážných listcích, byť takto „její podpis vypadá“, obžalovaný [REDAKCE] je její manžel a obžalovaný dojednává smlouvy mezi obžalovanou společností a dalšími subjekty a smlouvy pak podepisuje jednatel, na místě měli být v tu dobu další zaměstnanci a to pan [REDAKCE], který za vedoucího považoval pana [REDAKCE] a komunikoval o dokladech k odpadu údajně s paní [REDAKCE] a pan [REDAKCE], který za nadřízeného považoval obžalovaného [REDAKCE], který ale není dle něj nikdy na místě a vše se s ním řeší pouze telefonicky a ani neví, jakou roli má v obžalované společnosti [REDAKCE] a vážná mu v případě návozu odpadu nesděljuje, o jaký kód odpadu se jedná, ale pouze mu sděljuje, o jaký druh odpadu se jedná, aby pan [REDAKCE] věděl, kam ho na skládku umístit, případně ho požádá, aby nějaký odpad zkontroloval, vedoucím směny, který má vše kontrolovat v době nepřítomnosti

vedoucího skládky, byl někdy asi i on, ale neví od kdy, dle další vážné paní [REDAKCE] byl vedoucím směny pan [REDAKCE] nebo pan [REDAKCE], který byl vždy přítomen na místě.

98. Z výše uvedeného je minimálně naprosto zřejmé, že **provoz skládky nebyl řádně kontrolován, neboť v danou dobu neměl být fyzicky přítomen na skládce ani obžalovaný ani jeho zástupce pan [REDAKCE]**, stejně tak tak neměla být [REDAKCE], pan [REDAKCE] sice na místě byl, ale řešil jen to, co mu daly na vědomí vážné, že by mohl být problém a k jednotlivým závozům mu vážné ani nesdělovaly kód odpadu (natož základní popis odpadu) a tudíž těžko mohl zkontrolovat případný soulad či nesoulad tohoto odpadu se základním popisem odpadu, takže reálnou možnost zkontrolovat náklad měly jen vážné, které ale evidentně odpad kontrolovaly jen velmi omezeně (to, že byly na místě kamery, samo o sobě neznamená, že byly využívány – je evidentní, že k důsledné kontrole nemohlo dojít, když kontrolou prošly například bez povšimnutí třeba kusy umělého trávníku a podobně) a přihlížely především k obsahu předložených dokladů, což umožnilo zlikvidovat odpad dovezený přímo ze zahraničí na skládce [REDAKCE].
99. Ač jako manželka obžalovaného měla [REDAKCE] jako svědkyně důvod vypovídat nepravdu ve prospěch obžalovaného, tak soud považuje za významné, že i ona potvrdila, že smlouvy za obžalovanou společnost sjednává obžalovaný, čímž byla podpořena pravdivost a věrohodnost výpovědi svědka [REDAKCE] o tom, že danou smlouvu neuzavíral a žádnou smlouvu by neuzavřel bez souhlasu obžalovaného.
100. **Dle zprávy Ministerstva životního prostředí** neměla společnost [REDAKCE] souhlas k přeshraniční přepravě odpadů a podle dokladů doprovázejících zásilky odpadů předložených při silniční kontrole byla příjemcem odpadu opakovaně společnost [REDAKCE] – v těchto případech doprava probíhala v takzvaném zjednodušeném režimu – realizovat dopravu v tomto režimu je možné pouze, pokud je odpad určen k využití a pokud není znečištěn v míře, která zabraňuje využít odpad způsobem šetrným k životnímu prostředí a taková přeprava nepodléhá schvalovacímu režimu, pokud jsou dodrženy všechny podmínky – přeprava musí být doprovázena správně vyplněným dokumentem přílohy VII Annex VII.
101. Všechny odpady, které jsou přeshraničně přepravovány za účelem odstranění, není možné přepravovat ve zjednodušeném režimu – podle § 54 odstavec 2 zákona o odpadech je přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelných pohrom nebo za stavu nouze a ministerstvo by proto souhlas k přeshraniční přepravě nákladu za účelem odstranění nevydalo – příjemce odpadu není povinen přijmout chybně deklarovaný odpad, který není možné využít v jeho zařízení – správným postupem je odmítnout převzetí odpadu a zajistit jeho vrácení odesílateli, přijetí odpadu deklarovaného jako odpad k využití, který byl na území České republiky bez úpravy předán k odstranění, i chybně vyplněný Annex VII je možné klasifikovat jako nedovolenou přepravu odpadu.
102. Z výše uvedeného je zřejmé, že příslušný orgán - Ministerstvo životního prostředí výše uvedenou přepravu nepovolil a ani povolit nemohl, neboť je taková přeprava ze zákona zakázána.
103. Podle § 54 odstavec 2 zákona o odpadech je přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelných pohrom nebo za stavu nouze.

104. Soud posoudil jako předběžnou otázku, zda obžalovaní svým jednáním - přepravením odpadu přes hranice státu bez oznámení a souhlasu příslušného orgánu veřejné moci - Ministerstva životního prostředí porušili právní předpis upravující nakládání s odpady a soud dospěl k závěru, že obžalovaní nepochybně porušili právní předpis upravující nakládání s odpady a to konkrétně § 54 odstavec 2 zákona o odpadech, podle kterého je přeshraniční přeprava odpadů do České republiky za účelem odstranění (likvidace, uložení na skládku) zakázána s výjimkou odpadů vzniklých v sousedních státech v důsledku živelných pohrom nebo za stavu nouze, což v tomto případě nebylo.
105. Soud nemá na základě výše uvedených provedených důkazů žádné důvodné pochybnosti o tom, že obžalovaní porušili právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepravili odpad přes hranice státu, ačkoliv toto neoznámili a ani k tomu neměli souhlas příslušného orgánu veřejné moci a ani takový souhlas mít nemohli, neboť takové jednání je zakázané.
106. Soud provedl jako důkaz i výpisy zařízení a rozhodnutí o změně integrovaných povolení (tyto důkazy uvádí, se kterými odpady je společnost [redacted] či společnost [redacted] povoleno zacházet), z těchto důkazů nezjistil soud nic podstatného pro rozhodování ve věci, co by nebylo zjištěno z jiných provedených důkazů, nehledě na to, že v daném případě nejde ani tak o to, jaký odpad byl dovážěn, ale jde spíše o to odkud – tedy v daném případě nepřípustným v zákoně zakázaným dovozem ze zahraničí do České republiky.
107. Soud zamítl doplnit dokazování fotografiemi z kamer na skládce, neboť z těchto fotografií nejde poznat, kdy byly pořízeny, dle sdělení obhajoby to bylo až v roce 2023 a tedy z těchto fotografií nemůže vyplynout zcela logicky žádná skutečnost podstatná pro posouzení viny či nevin obžalovaných týkající se skutku z roku 2019 a o tom, že jsou na místě kamery vypovídali svědci i obžalovaní [redacted] a společnost [redacted] a další důkazy k této skutečnosti provádět považuje soud za zcela nadbytečné.
108. Ze stejných důvodů pro nadbytečnost zamítl soud opětovný výslech svědkyně [redacted] (dle obhajoby k tomu, zda odpovídají fotografie z kamer roku 2019 i současnosti, což soudu přijde naprosto nelogické, neboť je již z logiky věci zřejmé, že situace na kamerách nemůže být stejná, neboť přijíždějí na místo jiná vozidla a podobně).
109. Soud považoval také za zcela nadbytečné provádět na skládce [redacted] místní šetření, když situace na místě je zcela zřejmá z výše uvedených skutečností zjištěných z provedených důkazů a soud si neumí představit, co nového by do toho mohlo přinést místní šetření – navíc provedené více jak 5 let po tom, kdy se měl čin stát.
110. Provedenými důkazy, jejichž hodnocení zejména s ohledem na věrohodnost bylo již shora podrobně vysvětleno, bylo nepochybně prokázáno, že společnost [redacted] zastoupená [redacted] potřebovala zlikvidovat odpad z Rakouska a tato společnost prostřednictvím obžalovaného [redacted] a současně vedoucího skládky sehnala za účelem likvidace odpadu na skládce společnost [redacted], která s ní uzavřela smlouvu na likvidaci tohoto odpadu, avšak vzhledem k tomu, že likvidace odpadu ze zahraničí na území České republiky je zákonem zakázána, tak obžalovaný [redacted] jako osoba ve vedoucím postavení v rámci obžalované společnosti [redacted] za účelem umožnění zakrytí zakázaného dovozu odpadu ze zahraničí určeného k likvidaci vytvářel falešné doklady k tomuto odpadu předstírající, že se jedná o odpad zpracovaný společností [redacted] a následně obžalovaný [redacted] a vedoucí skládky obžalované společnosti [redacted] tento odpad na skládce společnosti [redacted]

umožnil přijímat, ač věděl, že tímto způsobem může umožnit likvidaci odpadu ze zahraničí v České republice a toto věděl z té skutečnosti, že příslušnou smlouvu sám sjednával a obžalovaný minimálně bez přiměřených důvodů (smlouva byla sjednávána se zahraniční společností a odpad byl přivážen mezinárodní kamionovou dopravou) spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval sám nebo prostřednictvím podřízených zaměstnanců – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů, přičemž každému, kdo by dovezený odpad řádně zkontroloval tak, jak by se to na skládce mělo dělat, muselo být naprosto zřejmé, že se nejedná o zpracovaný odpad a to minimálně z toho, že neodpovídal základní popis odpadu s reálnými návozy tohoto odpadu (obžalovaný tak čin spáchal jménem obžalované společnosti a v rámci její činnosti) – spolupráci na tomto si obžalovaná společnost vyfakturovala a byla jí tato faktura společností proplacena a tak v rozporu se zákonem – konkrétně v rozporu s ustanovením § 54 odstavec 2 zákona o odpadech byl i jednáním obžalovaného přepraven odpad přes hranice státu bez oznámení a souhlasu příslušného orgánu veřejné moci a to nejméně ve dnech dne 20.3.2019 – 21.3.2019, 8.4. – 9.4.2019 a 31.7.2019 – 1.8.2019, kdy výše uvedené tři právnické osoby prostřednictvím svých zástupců umožnili převoz a likvidaci odpadu dovezeného ze zahraničí (tedy obžalovaní porušili právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepravili odpad přes hranice státu, ačkoliv toto neoznámili a ani k tomu neměli souhlas příslušného orgánu veřejné moci a ani takový souhlas mít nemohli, neboť takové jednání je zakázané a obžalovaný činil tak v zájmu a v rámci činnosti obžalované společnosti).

111. Za nedovolenou přepravu odpadu přes hranice je pak třeba považovat i dovoz odpadů, který je zakázán ve smyslu ustanovení § 54 odstavec 2 zákona o odpadech a tudíž ani jeho případné oznámení a souhlas nepřichází v úvahu (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 6 Tdo 827/2024).
112. V případě obžalovaných (respektive obžalovaného a jeho jednáním je odpovědná obžalovaná společnost) soud shledává nepochybně minimálně zavinění ve formě vědomé nedbalosti, neboť obžalovaný věděl o zapojení dalších osob do této trestné činnosti, věděl, že se může dopustit likvidace odpadu ze zahraničí v České republice a bez přiměřených důvodů spoléhal, že k tomuto nedojde, aniž by však dané dodávky odpadu řádně kontroloval – docházelo pouze k omezené vizuální kontrole odpadu a přihlíželo se se především k obsahu předložených dokladů.
113. V jednání obžalovaných je nutno spatřovat naplnění skutkové podstaty **přečinu neoprávněného nakládání s odpady podle § 298 odstavec 1 trestního zákoníku**, neboť obžalovaný a tím i obžalovaná společnost, jejímž jménem obžalovaný vystupoval, porušil právní předpis upravující nakládání s odpady tím, že přepravil odpad přes hranice státu, ačkoliv toto neoznámil a ani k tomu neměl souhlas příslušného orgánu veřejné moci a ani takový souhlas mít nemohl, neboť takové jednání je zakázané. – Tímto přečinem byl obžalovaný a obžalovaná společnost, jejímž jménem obžalovaný při činu vystupoval, uznáni vinnými.
114. Za jednání obžalovaného je trestně odpovědná obžalovaná právnická osoba a lze jí přičítat spáchání výše uvedeného přečinu ve smyslu ustanovení § 8 odstavec 1 písmeno a.), odstavec 2 písmeno a.) zákona číslo 418/2011 Sbírky, neboť výše uvedený trestný čin je protiprávní čin spáchaný v zájmu obžalované právnické osoby, tato z něj měla zisk a spáchal jej v rámci její činnosti nakládání s odpadem a v případě obžalované společnosti tak jednala osoba ve vedoucím postavení, která je oprávněna jménem právnické osoby jednat - prokurista a ředitel společnosti, vedoucí skládky.

115. Rozhodně nelze dojít k závěru, že by obžalovaná právnická osoba vynaložila veškeré úsilí, které by na ní bylo možné spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila, když evidentně u této osoby nebyly žádné funkční kontrolní mechanismy, které by takovému jednání zabránily - například v tomto případě nedošlo ze strany zástupců společnosti k odmítnutí podepsání smlouvy o likvidaci odpadu, vedoucí zaměstnanci skládky buď nebyli přítomni na skládce nebo nijak nebránili dané protiprávní činnosti, ač této při správném postupu mohli zabránit a nemůže se tak své trestní odpovědnosti za daný trestný čin zprostit.
116. V daném případě s ohledem na blízkou časovou souvislost, obdobný způsob provedení a totožný předmět útoku lze dle názoru soudu dospět k závěru, že u obžalovaných [REDAKCE] a obžalované společnosti [REDAKCE] byl dán od počátku společný záměr a jedná se o pokračující trestný čin.
117. Při posuzování trestné činnosti je třeba důsledně rozlišovat mezi odpovědností trestněprávní a správní. Došlo-li jako v tomto případě ke spáchání trestného činu, jehož skutková podstata byla beze zbytku ve všech znacích naplněna a to dokonce i několika útoky, nemůže stát rezignovat na svou roli při ochraně oprávněných zájmů fyzických a právnických osob s odkazem na primární existenci institutů správního práva (srovnej rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky spisová značka 3 Tdo 82/2012).
118. Obžalobou bylo obžalovaným kladeno za vinu spáchání přečinu v kvalifikované skutkové podstatě podle § 298 odstavce 3 písmeno a.) trestního zákoníku – tedy že čin spáchali jako členové organizované skupiny – toto však nebylo obžalovaným bez pochybností prokázáno, neboť nebylo nalezeno a prokázáno úzké propojení mezi obžalovanými a zbytkem organizované skupiny (obžalovaný neměl nijak intenzivní či osobní vazby na společnost [REDAKCE] a [REDAKCE], z nichž by bylo možné dovozovat jeho alespoň rámcovou latentní dohodu o páčání trestné činnosti v organizované skupině), proto soud danou právní kvalifikaci v pochybnostech ve prospěch obžalovaných zmínil.
119. Totožnost skutku popsaného v obžalobě je přitom zachována, soud tedy při rozhodování neporušil zásadu vyjádřenou v ustanovení § 220 odstavec 1 trestního řádu, podle které může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu.
120. Podle rozhodnutí uveřejněného ve Sbírce rozhodnutí pod číslem 52/1979 k zachování totožnosti skutku postačí totožnost jednání nebo totožnost následku.
121. Jsou-li tedy obžalovaní stíháni pro to, že ukládali na skládku zahraniční nezpracovaný odpad, je zachována totožnost jednání i následku, jestliže se zjistí, že toto jednání bylo činěno nikoliv úmyslně, ale jen v nedbalostní formě a bez účasti v organizované skupině, neboť podstata jednání obžalovaných zůstala ve výroku rozsudku nezměněna oproti jednání popsanému v obžalobě (byl porušen zájem na ochraně životního prostředí před protiprávním jednáním s odpady, před svévolnou manipulací s odpady v souvislosti s vývozem, dovozem a tranzitem).
122. Totožnost skutku obžalovaných byla v tomto případě zachována podle § 220 odstavec 1 trestního řádu, neboť v obou případech právní kvalifikace zůstává minimálně škodlivý následek ukládání zahraničního nezpracovaného odpadu a je i totožná podstatná část jednání obžalovaných a pro účely trestního řízení postačí, je-li zachována buď totožnost jednání nebo následku a postačí shoda jen částečná.
123. Povaha a závažnost činu všech obžalovaných (tedy stupeň škodlivosti činu všech obžalovaných pro společnost) je dána významem chráněných zájmů, který byl trestným činem dotčen a kterými jsou zájem na ochraně životního prostředí před protiprávním

jednáním s odpady, před svévolnou manipulací s odpady v souvislosti s vývozem, dovozem a tranzitem, je snižována osobami obžalovaných, kteří jsou dosud bezúhonnými osobami a dále je snižována okolnostmi tohoto případu likvidace daného odpadu, který, pokud by nebyl přivezen ze zahraničí, by byla jeho likvidace na skládce možná a následky činu nebyla zjištěna žádná způsobená škoda, je zvyšována zjištěnou pohnutkou.

124. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud z výše uvedené povahy a závažnosti činu **obžalovaného** [REDAKCE], které jsou menší škodlivosti pro společnost, dále k dosavadnímu způsobu života a k reálným možnostem nápravy obžalovaného, kdy obžalovaný nebyl dosud soudně trestán ani postižen za přestupek a s přihlédnutím k poměrům obžalovaného, kdy soud vzal v úvahu, že obžalovaný v současné době je stále zaměstnán [REDAKCE] s čistým měsíčním příjmem ve výši dle své výpovědi 60.000,-Kč, měsíční náklady má ve výši asi 25.000,-Kč, je ženatý a má dvě nezletilé děti ve své výchově, je vlastníkem nemovitostí a motorového vozidla, nemá žádné dluhy.
125. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že lze působit na osobu obžalovaného [REDAKCE] ještě výchovným trestem.
126. Jako k přitěžující okolnosti přihlédl soud k naprosto nekritickému postoji obžalovaného, který neprojevil sebemenší lítost nad svým protiprávním jednáním.
127. Po zhodnocení shora uvedených skutečností soud uložil dále obžalovanému **trest peněžitý** v celkové výši 152.000,-Kč (konkrétně 160-ti denních sazeb odpovídajících povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a ve výši 950,-Kč odpovídající osobním a majetkovým poměrům obžalovaného), jehož výměra odpovídá dolní polovině hranice zákonného rozpětí, neboť vzhledem k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (je menší závažnosti – jedná se o přečin hospodářské povahy, který je vždy menší závažnosti než násilné trestné činy), osobě (obžalovaný dosud nebyl odsouzen), poměrům (jedná se o osobu s čistým měsíčním příjmem ve výši 60.000,-Kč, jeho měsíční náklady 25.000,-Kč a má ve své výchově 2 nezletilé děti, je vlastníkem nemovitosti a motorového vozidla, nemá žádné dluhy) a poměrně vysokým možnostem nápravy obžalovaného uložení nepodmíněného trestu k dosažení účelu trestu není třeba (podle § 38 odstavec 2 trestního zákoníku postačí působit na obžalovaného alternativním peněžitým trestem).
128. Soud obžalovanému tedy uložil přiměřený peněžitý trest podle § 67 odstavec 1 a 68 odstavec 1,2 trestního zákoníku a to v celkové výši 152.000,-Kč, neboť obžalovaný trestným činem získal pro jiného majetkový prospěch.
129. Při stanovení druhu a výměry trestu pro obžalovanou **společnost** [REDAKCE] přihlédl soud k povaze a závažnosti trestného činu, kdy se jedná o čin hospodářské povahy a tím pádem i menší závažnosti, k poměrům obžalované společnosti, která dosahuje poměrně slušných zisků dle výpovědi této obžalované společnosti činí její čistý roční zisk zhruba 4.000.000,-Kč a neví o žádných dluzích a má majetek - nemovitosti, motorová vozidla, na svých účtech měla v době přípravného řízení zůstatky ve výši 13.769.558,-Kč, 58.471,-Kč, 72.146,-Kč, 311.417,-Kč, 165.415,-Kč a 7.341.837,-Kč a ke dni 26.10.2023 zůstatky ve výši 55.359,-Kč, 325.408,-Kč, 1.500,-Kč, 13.538.535,-Kč, 66.822,-Kč a 284.525,-Kč – podle rozvahy a výkazu zisků a ztrát měla tato společnost ke dni 31.12.2022 mimo jiné peněžní prostředky ve výši 27.218.000,-Kč a tržby ve výši 44.227.000,-Kč a v předchozím účetním období peněžní prostředky ve výši 24.081.000,-Kč a tržby ve výši 39.676.000,-Kč, podle výpovědi společníka této společnosti [REDAKCE] jako svědka měla tato společnost v roce 2022 obrát skoro 50.000.000,-Kč.

130. Obžalované společnosti soud uložil podle ustanovení § 18 zákona číslo 418/2011 Sbírky v platném znění peněžitý trest přiměřený povaze a závažnosti spáchaného přečinu, jež byla zohledněna počtem sazeb při dolní hranici zákonného rozpětí (konkrétně 160 denních sazeb) a jejím majetkovým a výdělkovým poměrům konkrétně ve výši 20.000,-Kč – tato výše bylo mírně zvýšena oproti dříve vydanému trestnímu příkazu vzhledem k tomu, že bylo provedenými důkazy nad rámec důkazů shromážděných v přípravném řízení zjištěno, že majetková situace obžalované společnosti je velice dobrá a to zvláště s ohledem na její peněžní prostředky, které má k dispozici – tedy byl uložen také při dolní hranici zákonného rozpětí (ve výši celkem 3.200.000,-Kč), neboť obžalovaná společnost byla uznána vinnou nedbalostním trestným činem se zjištěným motivem a žádná škoda nevznikla – tedy uložení peněžitého trestu není na újmu práv poškozeného. – ostatně obžalovaná společnost již v tomto řízení i vyšší dříve pravomocně uložený peněžitý trest uhradila v pravidelných měsíčních splátkách a je tedy zřejmé, že její majetkové a výdělkové poměry umožňují takový trest uhradit a není takový trest nevymahatelný.
131. Při právním posouzení této věci byl soud I. stupně vázán **právním názorem** dle § 265s trestního řádu vyjádřeným v usnesení **Nejvyššího soudu České republiky** ze dne 28.května 2025 číslo jednací 6 Tdo 188/2025 – 1919, ve kterém je uvedeno, že v daném případě je v rozporu se zásadou in dubio pro reo ten závěr, že obžalovaní byli členy organizované skupiny – není možné činit skutkové závěry o vědomém zapojení obžalovaných do řetězce pachatelů projednávané trestné činnosti, neboť z žádného provedeného důkazu neplyne vědomí obžalovaných o takovém zapojení – obžalovaný neměl nijak intenzivní či osobní vazby na společnost [REDAKCE] a [REDAKCE], z nichž by bylo možné dovozovat jeho alespoň rámcovou latentní dohodu o páchání trestné činnosti v organizované skupině a pro naplnění předmětné kvalifikované skutkové podstaty je nezbytné nalézt a prokázat propojení mezi obžalovanými a zbytkem organizované skupiny, přičemž nelze vycházet z obsahu předmětné smlouvy, který nedokládá dohodu na trestněprávním jednání a stejné závěry platí pro telefonní hovor mezi obžalovaným a zaměstnancem společnosti [REDAKCE] o náležitostech dokumentace sloužící k uložení odpadu na skládce – není prokázáno, že obžalovaný zde instruoval tohoto zaměstnance, jak má vystavovat falešné doklady, také jsou pochybnosti o tom, zda vůbec a za jakých okolností odpad přebíral osobně obžalovaný [REDAKCE] a je tak **nesprávné právní posouzení jednání obžalovaných jako trestného činu neoprávněného nakládání s odpady spáchaný jako členů organizované skupiny** podle § 268 odstavec 1,3 písmeno a.) trestního zákoníku, avšak z dosavadního obsahu spisového materiálu je **patrné, že v rozporu s provozním řádem se příjem odpadů nesl v duchu pouze omezené vizuální kontroly odpadu a místo toho se přihlíželo především k obsahu předložených dokladů, což by mohlo vést k úvaze o naplnění znaků stejného přečinu, pro který byli obžalovaní odsouzeni, avšak v jeho nedbalostní formě** - minimálně škodlivý následek ukládání zahraničního nezpracovaného odpadu je nedílnou součástí popisu skutku a tedy totožnost skutku bude zachována podle § 220 odstavec 1 trestního řádu minimálně v totožnosti podstatné části jednání a pro účely trestního řízení postačí, je-li zachována buď totožnost jednání nebo následku a přitom nemusí být jednání nebo následek popsány se všemi skutkovými okolnostmi shodně a postačí shoda částečná.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání a to prostřednictvím Okresního soudu v Příbrami ke Krajskému soudu v Praze a to do 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení

rozsudku. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Lhůta k podání odvolání u rozsudku, který se doručuje jak obžalovaným tak jejich obhájcům běží od doručení, které bylo provedeno nejpozději.

Osobám, které mohou podat odvolání ve prospěch obžalovaných s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem, jako obžalovaným.

Odvolání musí být ve lhůtě k podání odvolání nebo v další lhůtě k tomu stanovené samosoudkyní odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání musí splňovat rovněž obecné náležitosti podání podle § 59 odstavec 3 trestního řádu. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných.

Odvolání si nemůže účinně podat ten, kdo se tohoto práva výslovným prohlášením před soudem vzdal.

Příbram 25. září 2025

JUDr. Soňa Protivová
samosoudkyně

